Камуністычная партыя бальшавікоў Беларусі

ЗЬВЯЗДА

Орган Цэнтральнага і Менскага Камітэтаў КП(б)Б

ЖНІВЕНЬ 10 1932 г. № 178 (4430). Год выданьня XVI

Пралетары ўсіх краёў, злучайцеся!

1917—1927—1932

У ДЗЕНЬ 15-ГОДЗЬДЗЯ „ЗЬВЯЗДЫ“ І ПЯЦІГОДЗЬДЗЯ ПЕРАХОДУ ЯЕ НА БЕЛАРУСКУЮ МОВУ— БАЛЬШАВІЦКАЕ ПРЫВІТАНЬНЕ ЛЕНІНСКАМУ ЦК УсеКП(б), НА ЧАЛЕ З тав. СТАЛІНЫМ, ЦЭНТРАЛЬНАМУ КАМІТЭТУ КП(б)Б і „ПРАВДЕ“!

ВЫСОКА ТРЫМАЦЬ СЬЦЯГ ЛЕНІНІЗМУ!

Прывітаньне цэнтральнаму органу бальшавікоў Савецкай Беларусі.

Сіла „ЗЬВЯЗДЫ“ ў яе бальшавіцкай партыйнасьці, у непрымірымасьці да ўхілаў ад генэральнай лініі партыі, у непарыўным росьце сувязі з масамі.

Сіла „ЗЬВЯЗДЫ“ ва ўпартай барацьбе за ленінскую нацыянальную палітыку, супроць вялікадзяржаўнага шавінізму і нацыянал-дэмакратызму.

„ПРАВДА“ упэўнена, што „ЗЬВЯЗДА“, пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, высока трымае сьцяг ленінізму!

Рэдакцыя „ПРАВДЫ“.

ПЯТНАЦЦАЦЬ І ПЯЦЬ

«Зьвязда», зараджаўшыся ў пэрыяд жорсткага тэрору з боку часовага ўраду, прайшла вялізарнейшы шлях праз прасьледаваньні, Кастрычніцкія баі, нямецкую і беларускую акупацыі, грамадзянскую вайну.

Ва ўсе гэтыя пэрыяды «Зьвязда» высока трымала сьцяг бальшавізму, арганізоўвала масы па барацьбу за стварэньне, утрыманьне і ўмацаваньне дыктатуры пралетарыяту.

Пад кіраўніцтвам партыі, «Зьвязда» з першага свайго нумару, у пэрыяд падрыхтоўкі ўзброенага паўстаньня, у пэрыяд грамадзянскай вайны, аднаўленчы пэрыяд цьвёрда праводзіла партыйную лінію, бязьлітасна змагаючыся з клясавым ворагам і яго апартуністычнай агентурай унутры партыі.

Ад аднаўленчага пэрыяду партыя перайшла да сацыялістычнай рэканструкцыі народнай гаспадаркі.

«Зьвязда», пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, павярнулася тварам да баявых задач будаўніцтва сацыялізму, мабілізуючы масы на барацьбу за выкананьне гэтых грандыёзных задач, узьнімаючы хвалю пралетарскай, бальшавіцкай крытыкі і самакрытыкі, вядучы барацьбу з тэорыяй і практыкай правага апартунізму, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, з «лявацкімі» гаскокамі і перагібамі, з прымірэнцтвам да ўхілаў.

Калі партыя рашуча і бязьлітасна выкрывала кулацкую, нацыянал-дэмакратычную сутнасьць прышчэпаўшчыны, «Зьвязда» паказвала яркія ўзоры бальшавіцкай пільнасьці. «Зьвязда» ня толькі выкрывала «тэорыю» нацдэмаў аб беларускіх асаблівасьцях сельскай гаспадаркі, але бязьлітасна біла па практыцы прышчэпаўшчыны, па малейшых яе праяўленьнях і рэцыдывах у тых ці іншых мясцох рэспублікі.

«Зьвязда» вяла рашучую барацьбу за сацыялістычную рэканструкцыю сельскай гаспадаркі, змагаючыся як з правай, так і з «левай» тэорыяй і практыкай. «Зьвязда» прасьледавала прышчэпаўшчыну па пятах да таго часу, пакуль яна ня была канчаткова дабіта. Тут трэба адзначыць, што «Зьвязда» дапусьціла ў пытаньнях сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі пры ў асноўным правільнай лініі рад асобных памылак: «лявацкая» арыентоўка у асобных артыкулах на хутчэйшае скапчэньне калектывізацыі; няправільная трактоўка ў адной з перадавых лёзунгаў партыі аб ліквідацыі кулацтва, як клясы (1930 год).

Пад кіраўніцтвам ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б, пры дапамозе «Правды», «Зьвязда» хутка і рашуча выправіла свае памылкі.

У барацьбе за рэканструкцыю сацыялістычнай прамысловасьці, за выкананьне прамфінпляну, «Зьвязда» правяла вялікую работу, дзейнічаючы сілай прыкладу, арганізуючы масы, заражаючы іх энтузіязмам.

Але яшчэ далёка ня ўсё зроблена «Зьвяздой» у гэтай галіне. Перад намі стаіць задача—яшчэ шырэй разгарнуць барацьбу за выкананьне прамфінпляну фабрыкамі і заводамі на аснове ажыцьцяўленьня 6 гістарычных умоў тав. Сталіна.

«Зьвязда» на ўсім працягу сваёй 15-гадовай гісторыі вучылася ў «Правды» яе ленінскай непрымірымай барацьбе супроць апартунізму, на два фронты. «Зьвязда» заўсёды была і застаецца верным памочнікам партыі ў барацьбе за ленінскую нацыянальную палітыку. Яна непрымірыма змагаецца і будзе змагацца супроць усякіх ухілаў ад нацыянальнай палітыкі партыі і асабліва супроць ухілу ў бок вялікадзяржаўнага шавінізму, як галоўнай небясьпекі на даным этапе.

«Зьвязда» паказвала і паказвае масам, што нацыяналізм—адна са зброй контрэвалюцыі ў яе барацьбе супроць дыктатуры пралетарыяту. У пэрыяд разгорнутага сацыялістычнага наступленьня па ўсім фронце, у сувязі з абвастрэньнем клясавай барацьбы ў нашай краіне, беларускі нацыянал-дэмакратызм пачаў актывізавацца, стаўшы на адкрыты шлях барацьбы супроць савецкай улады. «Зьвязда» аказвала вялізарнейшую дапамогу партыі ў яе барацьбе супроць беларускага контр-рэвалюцыйнага нацыянал-дэмакратызму, які працягваў руку польскаму фашызму. «Зьвязда» дапамагала партыі выбіць нацдэмаў з іх пазыцый, сарваць маскі з дапаможнікаў інтэрвэнтаў.

Разам з тым «Зьвязда» рашуча змагалася і змагаецца з вялікадзяржаўным шавінізмам, які актывізаваўся ў сувязі з разгорнутым наступленьнем сацыялізму па ўсім фронце. Расійскі вялікадзяржаўны шавінізм у радзе выпадкаў блёкаваўся з беларускім нацыянал-дэмакратызмам для супольнай барацьбы супроць партыі, супроць савецкай улады.

У гэтай барацьбе супроць шавінізмаў усіх колераў і адценьняў «Зьвязда» адзін час дапусьціла памылку, вытлумачваючы беларускі нацыянал-дэмакратызм, як галоўную небясьпеку. Пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, «Зьвязда» выправіла гэту памылку.

Савецкая Беларусь вырасла і ўмацавалася дзякуючы таму, што ёю кіруе да канца рэвалюцыйная ленінская бальшавіцкая партыя. Пад кіраўніцтвам партыі, яе Ленінскага ЦК УсеКП(б), на чале з тав. Сталіным і ЦК КП(б)Б, працоўныя масы Савецкай Беларусі разьбілі ворагаў, ствараюць магутную сацыялістычную індустрыю, буйную сацыялістычную сельскую гаспадарку, будуюць нацыянальную па форме і пралетарскую, сацыялістычную па зьместу культуру. Як і ўвесь Саюз, БССР канчаткова ўмацавалася на новым сацыялістычным шляху.

Ва ўсіх гэтых вялізарнейшых гістарычных перамогах «Зьвязда» адыграла вялікую ролю, будучы на ўсіх этапах моцнай зброяй партыі ў агітацыі і прапагандзе ідэй бальшавізму, ленінізму, у арганізацыі мас на ператварэньне гэтых ідэй у найвялікшыя практычныя справы.

Гэта роля «Зьвязды» стала яшчэ больш значнай пасьля таго, як яна роўна 5 год назад, перайшла па беларускую мову, на якой гаворыць пераважная большасьць працоўнага насельніцтва Беларусі. За гэтыя пяць год «Зьвязда» аказала вялізарнейшую дапамогу партыі ў адносінах беларусізацыі партыйных арганізацый, савецкіх установаў і друку. Але ў гэтай галіне перад «Зьвяздой» стаяць яшчэ вялікія задачы, за выкананьне якіх як «Зьвязьдзе», так і ўсяму друку Беларусі трэба змагацца з яшчэ большай упартасьцю і рашучасьцю.

За 15 год свайго існаваньня «Зьвязда» выхавала вялізарнейшую армію рабселькораў, якія «становяцца пад кіраўніцтвам партыі арганізатарамі мас для справы сацыялістычнага будаўніцтва, выкананьня вытворчых пляноў і разгорнутага наступленьня на клясавых ворагаў» (з пост. ЦК УсеКП(б) ад 16 красавіка 1931 г.). Значна вырасла роля пізавога фабрычна-заводзкага і саўгаснага-калгаснага друку. Перад намі стаіць задача—замацаваць дасягненьні ў галіне рабселькораўскага руху і пізавога друку.

Дасягненьні «Зьвязды» былі магчымы толькі дзякуючы пастаяннаму і непасрэднаму кіраўніцтву Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б, дзякуючы таму, што гісторыя «Зьвязды» неадлучна ад гісторыі КП(б)Б, баявога бальшавіцкага атраду УсеКП(б).

Мы павінны ў даны момант яшчэ шырэй, з яшчэ большай энэргіяй разгарнуць барацьбу за выкананьне баявых задач партыі: правядзеньне ўборкі і збожжазагатовак, разгортваньне калгаснага гандлю і вытворчую прадметаў шырокага спажываньня, паляпшэньне матар'яльна-бытавых умоў працоўных мас, барацьбу за рэвалюцыйную законнасьць.

У пастаяннай сувязі з масамі, у рабоце праз масы і пры дапамозе мас—несакрушальная сіла нашага бальшавіцкага друку. Самая цесная сувязь з масамі, з дзесяткамі тысяч будаўнікамі сацыялізму, кіраўніцтва бальшавіцкай партыі і непрымірымая барацьба за ленінізм, за генэральную лінію партыі—вось асноўнае, што вырашала ў мінулым і будзе вырашаць у будучым посьпехі «Зьвязды» і ўсяго бальшавіцкага друку БССР.

Яшчэ вышэй узьнімем сьцяг ваяўнічай бальшавіцкай партыйнасьці, сьцяг ленінізму, выхоўваючы і арганізуючы дзесяткі тысяч працоўных для выкананьня грандыёзнага пляну пабудовы бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва!

НА ЧАЛЕ З КП(б)Б—ДА НОВЫХ ПОСЬПЕХАЎ

ПРЫВІТАНЬНЕ М. М. ГАЛАДЗЕДА

Застрэльшчыку і арганізатару Кастрычніцкай пралетарскай рэвалюцыі на Беларусі, непрымірымаму змагару за генэральную лінію партыі, нястомнаму праваднику ленінскай нацыянальнай палітыкі і непахіснаму змагару з беларускім нацыянал-дэмакратызмам, з вялікадзяржаўным расійскім шавінізмам і з нацыяналізмам іншых нацыянальнасьцяй, арганізатару шырокіх мас рабочых і працоўнага сялянства на фронце вялікай сацыялістычнай будоўлі, цэнтральнаму органу КП(б)Б, нашай слаўнай бальшавіцкай «Зьвязьдзе» ў дзень XV-цігадовага юбілею і пяцігодзьдзя пераходу на беларускую мову,—перадаю шчырае бальшавіцкае прывітаньне.

Гісторыя „Зьвязды“, як і ўсяго бальшавіцкага друку, ёсьць гісторыя гераічнай барацьбы бальшавіцкай партыі за Кастрычніцкую рэвалюцыю, за ўзмацненьне пралетарскай дыктатуры, за сацыялізм.

«Зьвязда» з свайго першага нумару стала найвастрэйшай зброяй бальшавікоў Беларусі ў барацьбе з абшарніцка-капіталістычным урадам Керанскага, лепшым калектыўным трыбунам сярод беларускіх рабочых і сялян, заклікаючы і арганізуючы іх на рашучую бойку за вялікі Кастрычнік.

«Зьвязда» няўмольна бічавала і выкрывала ўсіх здраднікаў і абшарніцкіх лёкаеў з лягеру беларускага нацыянал-дэмакратызму—Луцкевічаў, Астроўскіх, Лёсікаў і К°, якія вялі барацьбу супроць бальшавізму і супроць Кастрычніка на Беларусі, уваходзячы ў саюз з нямецкім імпэрыялізмам і з польскім фашызмам, прадаючы Беларусь ім за падачкі так званага буржуазнага „аўтанамізму“.

«Зьвязда» таксама бязьлітасна выкрывала здрадніцкую палітыку Бунду, меншавікоў і інш. дробна-буржуазных прыхвасьняў сусьветнага капіталізму.

Пасьля Кастрычніка бальшавіцкая «Зьвязда» прайшла пераможны шлях па ўзмацненьні пралетарскай дыктатуры, адыграла вялікую арганізуючую ролю ў справе бальшавізацыі КП(б)Б і барацьбе з рэшткамі бундызму, з нацдэмаўшчынай і з яе агентурай унутры КП(б)Б — з нацыянал-апартунізмам, з правым апартунізмам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе.

Барацьба „Зьвязды“ за індустрыялізацыю СССРі БССР, за сацыялістычную рэканструкцыю сельскай гаспадаркі па шляху суцэльнай калектывізацыі, за ліквідацыю кулацтва як клясы, за ленінскую нацыянальную палітыку, бязьлітаснае выкрыцьцё буржуазных ідэалёгаў у галіне нацыянальна культурнага будаўніцтва,—выклікала яр асныя нападкі з боку клясавага ворага і яго агентуры, але пя гледзячы на гэта „Зьвязда“ заўсёды знаходзілася на сваім баявым пасту і ўсямерна дапамагала партыі развенчваць ідэолёгаў контррэвалюцыйнага нацыянал-дэмакратызму і носьбітаў вялікадзяржаўнага расійскага шавінізму, як галоўнай небясьпекі на даным этапе.

Клясавы вораг і яго агентура разьбіты, але не дабіты. Абвастрэньне клясавай барацьбы ў розныя пэрыяды і асабліва па асобных вучастках нямінуча, таму ад бальшавіцкага друку і ў далейшым патрабуецца вялікая пільнасьць у барацьбе за канчаткову ліквідацыю рэшткаў паразытычных клясаў і клясаў наогул.

Жадаю посьпехаў у далейшай працы, ўпэўнен, што „Зьвязда“ пад кіраўніцтвам нашай партыі і яе ЦК на чале з т. Сталіным будзе і ў далейшым пасьлядоўна і рашуча змагацца за лінію партыі і пад сьцягам Леніна будзе з посьпехам арганізоўваць шырокія масы рабочых і калгасьнікаў на пасьпяховае выкананьне вялікіх плянаў сацыялістычнай будоўлі.

Вітаю рэдакцыю і ўсіх работнікаў «Зьвязды», а таксама і ўсіх чытачоў з знамянальным днём XV-цігадовага юбілею бальшавіцкага друку на Беларусі.

СТАРШЫНЯ САВЕТУ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БССР
8/VIII-32 г. М. Галадзед

НЯСТОМНАМУ БАЙЦУ ЗА ЛІНІЮ ПАРТЫІ

ПРЫВІТАНЬНЕ МЕНСКАГА ГАРКОМУ КП(б)Б

НЯСТОМНАМУ БАЙЦУ ЗА ГЕНЭРАЛЬНУЮ ЛІНІЮ І ЛЕНІНСКУЮ НАЦЫЯНАЛЬНУЮ ПАЛІТЫКУ ПАРТЫІ, КАЛЕКТЫЎНАМУ ПРАПАГАНДЫСТУ, АГІТАТАРУ І АРГАНІЗАТАРУ — «ЗЬВЯЗЬДЗЕ»—ПАЛКАЕ БАЛЬШАВІЦКАЕ ПРЫВІТАНЬНЕ!

СЬЛЕДУЮЧЫ СЛАЎНЫМ ТРАДЫЦЫЯМ БАЛЬШАВІЦКАЙ «ПРАВДЫ» «ЗЬВЯЗДА» ЯШЧЭ БОЛЬШ МАБІЛІЗУЕ ШЫРОКІЯ МАСЫ РАБОЧЫХ, КАЛГАСЬНІКАЎ І ПРАЦОЎНЫХ ПАД СЬЦЯГАМ ЛЕНІНСКАЙ ПАРТЫІ НА ПЕРАМОЖНАЕ ВЫКАНАНЬНЕ ПЛЯНУ ЧАЦЬВЕРТАГА, ЗАКЛЮЧНАГА ГОДУ ПЯЦІГОДКІ, НА ВЫРАШЭНЬНЕ ГІСТАРЫЧНАЙ ЗАДАЧЫ ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ — ПАБУДОВЫ БЯСКЛЯСАВАГА САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ГРАМАДЗТВА.

САКРАТАР МЕНГАРКОМУ КП(б)Б
Бейнеіров

ПРЫВІТАНЬНЕ „ЗЬВЯЗЬДЗЕ“ ад ЦК КП(б)Б

Баявому органу КП(б)Б—„Зьвязьдзе“ у дзень яе пятнаццацігодзьдзя і пяцігодзьдзя пераводу на беларускую мову ЦК КП(б)Б шле гарачае бальшавіцкае прывітаньне.

„Зьвязда“ на працягу 15-ці год свайго існаваньня заўсёды вяла і вядзе непрымірымую барацьбу за генэральную лінію партыі, высока трымае сьцяг ленінізму, рашуча змагаецца з правымі і „левымі“ апартуністамі і на аснове сьмелай бальшавіцкай самакрытыкі арганізуе актыўнасьць рабочых, калгасьнікаў і ўсіх працоўных БССР на ажыцьцяўленьне сусьветна-гістарычных задач—пабудовы бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва.

„Зьвязда“, зьяўляючыся лепшым дапаможнікам КП(б)Б, пад кіраўніцтвам ЦК, рашуча змагалася і змагаецца за ажыцьцяўленьне ленінскай нацыянальнай палітыкі, з ухілам у бок вялікадзяржаўнага шавінізму—галоўнай небясьпекай на даным этапе—не аслабляе барацьбы з ухіламі ў бок мясцовага шавінізму, з шавінізмамі ўсякіх колераў і адценьняў.

ЦК КП(б)Б упэўнен, што „Зьвязда“, як і дагэтуль, будзе высока трымаць сьцяг бальшавіцкай непрымірымасьці да ўхілаў ад лініі партыі.

Слаўны юбілей „Зьвязды“ павінен яшчэ ў большай меры актывізаваць газэту і яе шматлікую армію рабселькораў на барацьбу за ажыцьцяўленьне 6 гістарычных указаньняў тав. Сталіна, за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў, на яшчэ большае ўзмацненьне сыстэматычнай увагі да пытаньняў абароназдольнасьці савецкай краіны і пытаньняў інтэрнацыянальнага выхаваньня шырокіх працоўных мас, за паляпшэньне матар'яльна-бытавых умоў рабочых і шырокае разгортваньне савецкага гандлю, за высокія тэмпы сацыялістычнага будаўніцтва.

Няхай жыве „Зьвязда“—баявы орган ЦК КП(б)Б!

Няхай жыве ЦК УсеКП(б)—правадыр і арганізатар сацыялістычнага будаўніцтва!

Няхай жыве правадыр камуністычнай партыі і сусьветнага пралетарыяту тав. Сталін!

Сакратар ЦК КП(б)Б ШАРАНГОВІЧ.

ЗАЎСЕДЫ ПІЛЬНА НА БАЯВЫМ ПАСТУ

ПРЫВІТАНЬНЕ А. Г. ЧАРВЯКОВА

БАЛЬШАВІЦКАЙ «ЗЬВЯЗЬДЗЕ» Ў ДЗЕНЬ ПЯТНАЦЦАЦІГОДЗЬДЗЯ СА ДНЯ ВЫХАДУ ПЕРШАГА НУМАРУ І ПЯЦІГОДЗЬДЗЯ ПЕРАВОДУ НА БЕЛАРУСКУЮ МОВУ — ГАРАЧАЕ ПРЫВІТАНЬНЕ.

НА ЎСІХ ЭТАПАХ БАРАЦЬБЫ «ЗЬВЯЗДА» БЫЛА САМАЙ ВОСТРАЙ, САМАЙ МАГУТНАЙ ЗБРОЯЙ КП(б)Б.

УЗЬНІМАЮЧЫ САЛДАТ У АКОПАХ НА БАРАЦЬБУ СУПРОЦЬ ІМПЭРЫЯЛІСТЫЧНАЙ ВАЙНЫ, СУПРОЦЬ БУРЖУАЗІІ І ПАМЕШЧЫКАЎ,

ЗАКЛІКАЮЧЫ, АРГАНІЗУЮЧЫ, ВЯДУЧЫ МАСЫ НА КАСТРЫЧНІЦКІЯ БАРЫКАДЫ,

АРГАНІЗУЮЧЫ ІХ НА БАРАЦЬБУ СУПРОЦЬ БЕЛАГВАРДЗЕЙСКАЙ КОНТР-РЭВАЛЮЦЫІ І ІМПЭРЫЯЛІСТЫЧНАЙ ІНТЭРВЭНЦЫІ, СУПРОЦЬ НЯМЕЦКІХ І ПОЛЬСКІХ АКУПАНТАЎ,

ВЯДУЧЫ БЯЗЬЛІТАСНУЮ БАРАЦЬБУ СУПРОЦЬ АГЕНТАЎ ПОЛЬСКАГА ФАШЫЗМУ — БЕЛАРУСКІХ НАЦДЭМАЎ, — «ЗЬВЯЗДА», ЯК МАГУТНАЯ ЗБРОЯ ПАРТЫІ, АДЫГРЫВАЛА РАШАЮЧУЮ РОЛЮ Ў СПРАВЕ ЛІКВІДАЦЫІ ІМПЭРЫЯЛІСТЫЧНАЙ ВАЙНЫ, У ПЕРАМОЗЕ КАСТРЫЧНІКА НА БЕЛАРУСІ, У АРГАНІЗАЦЫІ САВЕТАЎ, У СТВАРЭНЬНІ САВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ, У СПРАВЕ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭКАНСТРУКЦЫІ НАРОДНАЙ ГАСПАДАРКІ, У СПРАВЕ ГАСПАДАРЧА-КУЛЬТУРНАГА РОСКВІТУ БССР, У СТВАРЭНЬНІ КУЛЬТУРЫ, САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ПА ЗЬМЕСТУ І НАЦЫЯНАЛЬНАЙ ПА ФОРМЕ, У ПАСЬПЯХОВЫМ ЗАВЯРШЭНЬНІ ЗАДАЧ 1-й 5-ГОДКІ, У СТВАРЭНЬНІ ПРАДПАСЫЛАК ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ — ПЯЦІГОДКІ БЯСКЛЯСАВАГА САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ГРАМАДЗТВА.

З АСАБЛІВАЙ СІЛАЙ ТРЭБА ПАДКРЭСЬЛІЦЬ РОЛЮ І ЗНАЧЭНЬНЕ «ЗЬВЯЗДЫ» Ў СПРАВЕ БАРАЦЬБЫ ЗА СТВАРЭНЬНЕ І РАЗЬВІЦЬЦЁ САВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ І САВЕЦКАГА САЮЗУ. ЗАРУКАЙ ПОСЬПЕХАЎ «ЗЬВЯЗДЫ» ЗЬЯЎЛЯЛАСЯ БАЛЬШАВІЦКАЯ БАРАЦЬБА НА ЧАЛЕ З КП(б)Б ЗА ГЕНЭРАЛЬНУЮ ЛІНІЮ ПАРТЫІ, СЬМЕЛАЕ І БЯЗЬЛІТАСНАЕ ЎСКРЫЦЬЦЁ НА АСНОВЕ РАЗГОРНУТАЙ БАЛЬШАВІЦКАЙ КРЫТЫКІ І САМАКРЫТЫКІ ПРАЯЎЛЕНЬНЯЎ ПРАВАГА І «ЛЕВАГА» АПАРТУНІЗМУ Ў ТЭОРЫІ І НА ПРАКТЫЦЫ І БАРАЦЬБА СУПРОЦЬ КАНКРЭТНЫХ НОСЬБІТАЎ АПАРТУНІЗМУ І ПРЫМІРЭНЦАЎ.

ЗАРУКАЙ ПОСЬПЕХАЎ «ЗЬВЯЗДЫ» ЗЬЯЎЛЯЛАСЯ ЯЕ БАРАЦЬБА ПАД КІРАЎНІЦТВАМ ПАРТЫІ ЗА ЛЕНІНСКАЕ ВЫРАШЭНЬНЕ НАЦПЫТАНЬНЯ, БАРАЦЬБА СУПРОЦЬ ЎХІЛУ Ў БОК ВЯЛІКАДЗЯРЖАЎНАГА ШАВІНІЗМУ — ГАЛОЎНАЙ НЕБЯСЬПЕКІ, БЕЛАРУСКАГА НАЦДЭМАКРАТЫЗМУ І МЯСЦОВЫХ ШАВІНІЗМАЎ.

ЗАРУКАЙ ПОСЬПЕХАЎ «ЗЬВЯЗДЫ» ЗЬЯЎЛЯЕЦЦА ЎМЕНЬНЕ АРГАНІЗАВАЦЬ МАСЫ, ЗНАЙСЬЦІ, ВЫСУНУЦЬ, АРГАНІЗАВАЦЬ КАДРЫ ПЕРАДАВІКОЎ З НЕТРАЎ РАБОЧЫХ, БАТРАЦТВА, КАЛГАСЬНІКАЎ, БЯДНЯЦКА-СЕРАДНЯЦКАГА СЯЛЯНСТВА, ЛЕПШЫХ ПРАДСТАЎНІКОЎ МЯСЦОВАЙ ІНТЭЛІГЕНЦЫІ, МАБІЛІЗАВАЦЬ ІХ І АПІРАЦЦА НА ІХ У СВАЁЙ РАБОЦЕ.

КОЖНЫ З НАС, ЗЬЯЎЛЯЮЧЫСЯ ВУЧНЕМ, БАРАЦЬБІТОМ СВАЁЙ БАЛЬШАВІЦКАЙ ПАРТЫІ, У ТОЙ-ЖА ЧАС ЗЬЯЎЛЯЕЦЦА ВУЧНЕМ, БАРАЦЬБІТОМ «ЗЬВЯЗДЫ», ЯК МАГУТНАЙ ЗБРОІ ПАРТЫІ.

СЛАЎНЫ ЮБІЛЕЙ «ЗЬВЯЗДЫ» ПАВІНЕН ЯШЧЭ БОЛЬШ ЗГУРТАВАЦЬ НАШЫ РАДЫ, ЯШЧЭ БОЛЬШ УЗЬНЯЦЬ РОЛЮ І ЗНАЧЭНЬНЕ САВЕТАЎ ДЛЯ НЯЎХІЛЬНАЙ БАРАЦЬБЫ ПАД КІРАЎНІЦТВАМ ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТУ ПАРТЫІ ЗА КАНЧАТКОВУЮ ПЕРАМОГУ САЦЫЯЛІЗМУ.

НЯХАЙ ЖЫВЕ КАМУНІСТЫЧНАЯ ПАРТЫЯ БАЛЬШАВІКОЎ БЕЛАРУСІ І ЯЕ ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ!

НЯХАЙ ЖЫВЕ БАЯВЫ ОРГАН КП(б)Б — «ЗЬВЯЗДА»!

А. Чарвяк

НАПЕРАД

Пятнаццаць год назад ва ўмовах тэрору і прасьледваньня „Зьвязда“ пачала мабілізацыю мас пад сьцяг Леніна

Яна ўзьняла рабочых супроць капіталу, сялян супроць памешчыкаў. Бальшавіцкая барацьба за сацыялізм была асноўным лёзунгам „Зьвязды“.

Жадаю цьвёрда стаяць на гэтай лініі, за выкарчоўваньне перажыткаў капіталізму, за поўную перамогу сацыялізму!

В. КНОРЫН

Линейная калибровочная мишень LRT-BE4-V2

У барацьбе на два фронты

Барацьба на два фронты зьяўляецца асноўным і рашаючым законам нашай камуністычнай партыі. Без барацьбы на два фронты, без жалезнай згуртаванасьці нашых бальшавіцкіх радоў нямысьліма ажыцьцяўленьне тых грандыёзьнейшых задач, якія намечаны ўсёй стратэгіяй і тактыкай бальшавізму.

Заўсёды, на ўсім працягу свайго гістарычнага існаваньня бальшавіцкая партыя вяла і вядзе непрымірымую барацьбу з усякага роду скажэньнямі марксызму-ленінізму ў тэорыі і на практыцы.

Вялізарнейшыя посьпехі, якія атрымаў бальшавізм на ўсім працягу свайго разьвіцьця і асабліва цяпер, у пэрыяд пабудовы сацыялізму, зьяўляюцца выяўленьнем таго, што партыя заўсёды высока несла сьцяг марксызму--ленінізму, берагла і абараняла яго ад усякіх апартуністычных спроб справа і «зьлева» заплямяць гэты пераможны сьцяг пралетарыяту.

Жалезная партыйная дысцыпліна «адна з асноўных умоў посьпеху бальшавізму» (Ленін).

У сваёй вядомай рабоце «Дзіцячая хвароба лявізны ў камунізьме» Ленін пісаў: «Напэўна цяпер ужо амаль усякі бачыць, што бальшавікі не пратрымаліся-б ля ўлады ня тое, што два з паловаю гады (бальшавізм ужо знаходзіцца ля ўлады амаль 15 год), але і два з паловай месяцы бяз самай строгай, сапраўды жалезнай дысцыпліны ў нашай партыі, бяз самага поўнага і самаадданага падтрыманьня яе ўсёй масай рабочай клясы, г. зн. усім, што ёсьць у ёй мысьлячага, сумленнага, самаадданага, упльываовага, здольнага весьці за сабой адсталыя пласты» (Ленін, т. XXV, стар. 173).

Уладзімер Ільліч асабліва рэзка падкрэсьліваў: «Хто хоць колькі-небудзь аслабляе жалезную дысцыпліну партыі пралетарыяту, той фактычна дапамагае буржуазіі». Гэтыя асноўныя і рашаючыя ўстаноўкі Леніна былі адпраўнымі пунктамі для работы ўсёй бальшавіцкай партыі.

КП(б)Б, пад кіраўніцтвам ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б, як неадлучная, сустаўная частка ўсёй УсеКП(б), заўсёды выразна і няўхільна праводзіла ў жыцьцё асноўны закон партыі—упартай, крапатлівай, непрымірымай барацьбы на два фронты.

У нас няма магчымасьці ў газэтным артыкуле даць падрабязны аналіз тэй вялізарнейшай гіганцкай работы, якую правяла КП(б)Б і праводзіць зараз у барацьбе за перамогу марксызму--ленінізму. Мы хочам адзначыць толькі той бясспрэчны факт, што посьпехі, якія дасягнуты намі на ўсіх бяз выключэньня франтох грандыёзнай сацыялістычнай будоўлі, ёсьць посьпехі генэральнай лініі нашай партыі—рэзультат непрымірымай, жорсткай барацьбы партыі на два фронты.

Без барацьбы на два фронты нямысьліма было-б перамаганьне зьнешніх ворагаў у часе грамадзянскай вайны, нямысьліма была-б барацьба пралетарыяту за захоп улады. Без барацьбы на два фронты немагчыма было-б адбудаваць нашу прамысловасьць і сельскую гаспадарку. Без барацьбы на два фронты немагчымы быў-бы пераход да разгорнутага наступленьня па ўсім фронце.

Перамогшы на франтох грамадзянскай вайны, пралетарыят Савецкай Беларусі ў саюзе з асноўнымі масамі сялянства, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, прыступіў да аднаўленьня прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, да будаўніцтва пралетарскай па зьместу і нацыянальнай па форме культуры.

Новая эканамічная палітыка была спаткана некаторымі апартуністычнымі элемэнтамі ў штыхі. На старонках нашага друку і ў розных дакумантах можна было пярэдка сустрэць паасобныя факты «нязгоды» з новай эканамічнай палітыкай з боку паасобных, менш устойлівых, членаў нашай партыі.

Рашуча выкрываючы ўсю апартуністычную, рэнэгацкую сутнасьць гэтых выступленьняў, КП(б)Б, пад кіраўніцтвам свайго Цэнтральнага Камітэту, упарта, непрымірымa наносіла сакрушальныя ўдары, рашуча ачышчала свае рады ад тых, хто не жадаў і не праводзіў лінію нашай партыі.

Уплыў бундзізму, ППС, БСГ і іншых буржуазных і дробна-буржуазных партый меў месца на паасобныя, менш устойлівыя зьвеньні нашай партыі. Гэта асабліва адбівалася ва ўмовах Беларусі, пры наяўнасьці невыстарчальнай пралетарскай праслойкі, пры значным акружэньні дробна-буржуазнымі элемэнтамі.

КП(б)Б, пад кіраўніцтвам свайго ЦК і пры непасрэдным бальшавіцкім кіраўніцтве Цэнтральнага Камітэту УсеКП(б), выкрывала і выкрывае ўсякага роду дробна-буржуазныя ўхілы на паасобныя зьвеньні нашай партыі. Партыя рашуча ачышчала свае рады ад усякага роду ныпадковых апартуністычных і нацыяналістычных элемэнтаў, якія прабавалі сваёй падрыўной работай аслабіць жалезнае адзінства нашай партыі. Няма патрэбы прыводзіць дзесяткі фактаў, калі КП(б)Б рашуча выкрывала і наносіла сакрушальныя ўдары па асобных носьбітах нацыяналістычнай, апартуністычнай і проста буржуазнай ідэалёгіі.

У аднаўленчы пэрыяд асабліва рэзка давала сябе адчуваць трацкісцкая апазыцыя. У гэты пэрыяд трацкізм прадстаўляў галоўную небясьпеку. Партыя з усёй рашучасьцю ўдарыла па ўсякага роду трацкісцкіх «тэорыях» і трацкісцкай практыцы, рашуча паставіла пытаньне аб несумяшчальнасьці поглядаў трацкізму з прыналежнасьцю да УсеКП(б).

Прывядзем некалькі фактаў. КП(б)Б, пад кіраўніцтвам свайго ЦК, выкрыла ўсю антысавецкую, контр-рэвалюцыйную работу трацкісцкага цэнтру, паказала ўсю яго контр-рэвалюцыйную сутнасьць, выгнала вон са сваіх радоў канкрэтных носьбітаў трацкісцкай ідэалёгіі і практыкі.

Яшчэ сьвежы ў памяці трацкісцкія выступленьні Гесэна, і іншых, якія імкнуліся працягнуць свае погляды ў паасобныя пласты нашай партыі. Толькі ўпартая, крапатлівая барацьба з трацкісцкімі элемэнтамі дала магчымасьць яшчэ больш згуртаваць жалезнае адзінства нашай партыі. Разгорнутае наступленьне сацыялізму па ўсім фронце падрыхтавана ўсёй вялізарнейшай творчай работай, якую правяла партыя ў барацьбе за будаўніцтва сацыялізму.

Як і заўсёды, на ўсіх гістарычных паваротах, паасобныя, менш устойлівыя пласты нашай партыі аказваюцца нездольнымі праводзіць лінію партыі, пасуюць перад труднасьцямі, ідуць на простую ўступку клясаваму ворагу.

Правыя апартуністы, адлюстроўваючы супраціўленьне клясавага ворага—кулака, усімі сіламі імкнуліся сарваць пераможнае наступленьне сацыялізму. «Сіла правага апартунізму заключаецца ў сіле дробнабуржуазнай стыхіі, у сіле напору на партыю з боку капіталістычных элемэнтаў нагул, з боку кулацтва ў асаблівасьці. І іменна таму, што правы ўхіл адлюстроўвае супраціўленьне асноўных элемэнтаў аджываючых клясаў, іменна таму правы ўхіл ёсьць асноўная небясьпека нашага часу ў партыі» (Сталін).

Партыя рашуча паставіла пытаньне, што без барацьбы з правым апартунізмам, які зьяўляецца ў пэрыяд разгорнутага наступленьня сацыялізму па ўсяму фронту **галоўнай небясьпекай**, з «левым» ухілам і прымірэнцтвам немагчыма рашучае наступленьне сацыялізму на ўсім фронце.

КП(б)Б да канца выкрыла кулацкую сутнасьць прынцэпаўшчыны, якая трымала стаўку на насаджэньне кулацкіх гаспадарак. Партыя рашуча разграміла праваапартуністычныя ўстаноўкі, накіраваныя на зрыў калгаснага і саўгаснага будаўніцтва. Яна з усёй рашучасьцю разгарнула самакрытыку, выкрывала і выкрывае ўсякія спробы клясавага ворага і яго агэнтуры—правых і «левых» апартуністаў замарудзіць тэмпы сацыялістычнага будаўніцтва. Вялізарнейшую барацьбу КП(б)Б, пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б і ЦК УсеКП(б), правяла з ухіламі ад ленінскай нацыянальнай палітыкі. Рашуча змагаючыся супроць ухілу ў бок вялікадзяржаўнага шавінізму—галоўнай небясьпекі на даным этапе, партыя ні на мінуту не аслабляла барацьбы з усякага роду праяўленьнямі ўхілу ў бок мясцовага беларускага нацыяналізму, нацыяналізмаў усіх колераў і адценьняў і прымірэнцтвам да іх.

Партыя да канца выкрыла ўсю контр-рэвалюцыйную сутнасьць беларускага нацыянал-дэмакратызму—агэнтуры Пілсудскага. У жорсткай клясавай барацьбе партыя дабілася вялізарных посьпехаў у будаўніцтве нацыянальнай па форме і сацыялістычнай па зьместу культуры. Толькі ленінскае правадзеньне нацыянальнай палітыкі партыі забясьпечыла начуваны росквіт эканомікі і культуры Савецкай Беларусі.

Дзякуючы выразнаму і няўхільнаму правадзеньню генэральнай лініі партыі, канчаткова і беспаваротна вырашана гістарычнае ленінскае пытаньне «хто каго» ў карысьць сацыялізму. У выніку атрыманых партыяй посьпехаў у трэцюю бальшавіцкую вясну, СССР і яго неадлучная частка БССР канчаткова ўмацаваліся на новым са цыялістычным шляху. Перамогу сацыялізму ў СССР можна лічыць ужо завершанай.

Аднак, было-б грубейшай палітычнай памылкай лічыць, што раз сацыялізм атрымаў рашаючыя перамогі, дык здымаецца пытаньне клясавай барацьбы, барацьбы з правым апартунізмам—галоўнай небясьпекай, «левымі» загібамі і прымірэнцтвам. Ажыцьцяўленьне грандыёзьнейшых задач, пастаўленых XVII усесаюзнай партыйнай канфэрэнцыяй, нямысьліма бяз упартай і рашучай барацьбы з клясавым ворагам і яго агэнтурай. Ня плаўным, мірным разьвіцьцём, а праз упартую клясавую барацьбу зьнішчаюцца клясы. У жорсткай клясавай барацьбе будзе ажыцьцяўляцца пабудова бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва. Правы апартунізм застанецца галоўнай небясьпекай і ў другой пяцігодцы, з ім патрэбна рашучая, непрымірымая барацьба.

КП(б)Б і надалей будзе верным атрадам у барацьбе за адзінства радоў партыі, за ленінскую генэральную лінію.

Мабілізуючы масы на павышэньне клясавай пільнасьці, ажыцьцяўляючы ўказаньні праваднра партыі і рабочай клясы—тав. Сталіна, выкінутыя ў яго лісьце ў часопіс «Пролетарская революция», партыя будзе яшчэ мацней, яшчэ больш непрымірымa змагацца з усякага роду праяўленьнямі апартунізму, са спробамі кантрабандзнага працягваньня трацкізму, з гнілым лібэралізмам.

Самая вострая зброя нашай партыі—друк. «Зьвязда», пад кіраўніцтвам КП(б)Б і яе ЦК, будзе яшчэ больш энэргічна змагацца за ленінскую партыйнасьць, за перамогу генэральнай лініі партыі.

А. Д.

Першы сакратар ЦК КП(б)Б
тав. ГІКАЛО

ПЕРШЫЯ РЭДАКТАРЫ „ЗЬВЯЗДЫ“

Мясьнікоў,

Кнорын

Фрунзэ

ПРЫВІТАНЬНІ „ЗЬВЯЗЬДЗЕ“

АГІТАТАР, ПРАПАГАНДЫСТ, АРГАНІЗАТАР

ЦКК КП(б)Б шлегарачае прывітаньне баявому агітатару, прапагандысту і арганізатару бальшавіцкіх перамог, стойкаму барацьбіту за генэральную лінію партыі—цэнтральнаму органу КП(б)Б—„Зьвязьдзе“ ў дзень яе слаўнага 15-цігадовага юбілею і 5-й гадавіны пераходу на беларускую мову.

„Зьвязда“, створаная ў часе найвялікшага росту рэвалюцыйных сіл, у бурныя пракдастрычніцкія дні, пад кіраўніцтвам усёй партыі адыграла вялізарнейшую ролю ў заваяваньнях Кастрычніка і ўстанаўленьні пралетарскай дыктатуры на Беларусі, аказала неацанімыя заслугі партыі ў гераічнай перамозе на франтох грамадзянскай вайны, супроць контр-рэвалюцыі.

Верная бальшавіцкім традыцыям ленінскай „Правды“, пад непасрэдным кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, „Зьвязда“ на ўсіх этапах сваёй работы вяла непрымірымую барацьбу за чыстату ідэй Маркса—Леніна—Сталіна, за генэральную лінію партыі, супроць усякага апартунізму і перш за ўсё супроць галоўнай на даным этапе—правай небясьпекі, супроць „лявацкіх“ перагібаў, контр-рэвалюцыйнага трацкізму і прымірэнцтва.

Шлях „Зьвязды“—шлях барацьбы ўсёй КП(б)Б за ленінскую нацыянальную палітыку і інтэрнацыянальнае выхаваньне працоўных мас. „Зьвязда“ зьяўлялася „самай вострай зброяй партыі“ ў разгроме вялікадзяржаўных шавіністаў, контр-рэвалюцыйнай наўдэмаўшчыны і рознага роду нацыянал-апартунізму.

Сваёй баявой работай па выкрыцьці шалёнай падрыхтоўкі новых імпэрыялістычных войнаў і здрадніцкай палітыкі сацыял-фашызму, „Зьвязда“ паказала прыклад брацкаму камуністычнаму друку па мабілізацыі працоўных мас на барацьбу за перамогу пралетарскай рэвалюцыі.

Разам з усёй партыяй „Зьвязда“ паказала лепшыя прыклады арганізацыі рабочых, калгаснікаў, бядняцка-серадняцкага сялянства і ўсіх працоўных вакол задач сацыялістычнага будаўніцтва, задач індустрыялізацыі краіны і калектывізацыі сельскай гаспадаркі, па сканчэньні першай пяцігодкі за чатыры гады, за ажыцьцяўленьне б умоў тав. Сталіна, шляхам разгортваньня бальшавіцкой самакрытыкі, выкрываючы ўсякія перашкоды і арганізуючы іх зьнішчэньне.

„Зьвязда“ рашуча змагалася за перабудову і паляпшэньне нашага савецкага, каапэрацыйнага і гаспадарчага апарату, па яго арабочаньні і набліжэньні да працоўных, па ачыстцы апарату ад клясава-варожых і шкодніцкіх элемэнтаў. На сваіх старонках „Зьвязда“ бязьлітасна біла па праяўленьнях бюракратызму, цеганіны, фактах непаваротлівасьці, няўменьня кіраваць і працаваць па-новаму, выкрываючы канкрэтных носьбітаў зла, цесна злучаючы сваю работу з органамі ЦКК-РСІ.

„Зьвязда“ згуртавала армію рабселькораў—„камандзіраў грамадзкай думкі“, мабілізуючы іх актыўнасьць на выкананьне палітычных задач.

ЦКК КП(б)Б выказвае ўпэўненасьць, што „Зьвязда“, уступаючы ў 16-ты год сваёй работы, пад кіраўніцтвам ЦК УсеКП(б), на чале з **тав. Сталіным** *і ЦК КП(б)Б, самакрытычна, на-хаду выпраўляючы асобныя памылкі і наяўныя недахопы, яшчэ больш узьніме сваю арганізуючую ролю па ажыцьцяўленьні сусьветна-гістарычнай задачы--пабудовы бясклясавага грамадзтва.*

Няхай жыве наш бальшавіцкі юбіляр—„Зьвязда“!

Прэзыдыум ЦКК КП(б)Б.

МОЦНАЯ ЗБРОЯ ПАРТЫІ

Прэзыдыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту Беларускай ССР горача вітае баявога агітатара, прапагандыста і арганізатара, загартаваную ў баёх за генэральную лінію партыі газэту «Зьвязда» ў дзень яе слаўнага 15-гадовага юбілею і 5-годзьдзя пераводу на беларускую мову.

Увесь свой пройдзены шлях «Зьвязда» высока трымала сьцяг ленінізму, з гонорам стаяла на варце генэральнай лініі партыі. Яна вучылася, скарыстоўвала і скарыстоўвае баявы вопыт бальшавіцкай «Правды» ў яе ленінскай непрымірымай барацьбе супроць апартуністаў, на два фронты, яе ўменьне растлумачваць масам лёзунгі партыі, арганізоўваць шырокія масы пралетараў і працоўных вакол партыі на барацьбу за сацыялізм.

У пэрыяд да Кастрычніка «Зьвязда» пад кіраўніцтвам партыі арганізоўвала шырокія пласты рабочых, салдат і працоўных сялян на барацьбу супроць часовага ўраду і яго імпэрыялістычнай палітыкі, супроць здрадніцкай і абарончай палітыкі меншавікоў, эсэраў і інш. дробна-буржуазных партый, за ўладу Саветаў і рэвалюцыйны выхад з вайны.

Пасьля Кастрычніка «Зьвязда» ўступіла ў новую фазу барацьбы за сацыялізм.

«Зьвязда», пад кіраўніцтвам партыі і яе ЦК, да канца выкрыла кулацкую палітыку і практыку мінулага кіраўніцтва Наркамзему, БАН, НКАсьветы, саматужнай каапэрацыі і г. д., змагаючыся супроць усіх праваапартуністычных скажэньняў генэральнай лініі партыі.

«Зьвязда», ідучы ў авангардзе барацьбы, пад кіраўніцтвам КП(б)Б, дасягнула значных посьпехаў у ажыцьцяўленьні ленінскай нацыянальнай палітыкі, у будаўніцтве нацыянальнай па форме і пралетарскай па зьместу культуры і мае вялікія заслугі ў непрымірымай барацьбе з вялікадзяржаўным шавінізмам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, з контр-рэвалюцыйным беларускім нацыянал-дэмакратызмам і шавінізмамі розных колераў, а таксама дасягнула вялікіх посьпехаў у разгортваньні інтэрнацыянальнага выхаваньня мас.

«Зьвязда» прарабіла значную работу ў справе «ўзьняцьця ролі саветаў, у барацьбе за генэральную лінію партыі», у справе ачышчэньня савецкага апарату ад бюракратаў варожых элемэнтаў шляхам разгортваньні жорсткай самакрытыкі і масавай работы саветаў.

Сіла «Зьвязды»—ў яе непарыўнай сувязі з шырокімі масамі пралетараў і працоўных, у арганізацыі гэтых мас на барацьбу за перамогу сацыялізму, за бясклясавае грамадзтва.

«Зьвязда» ўвесь час была, ёсьць і будзе вострай зброяй партыі ў барацьбе за генэральную лінію партыі.

Няхай жыве КП(б)Б!

Няхай жыве баявы орган КП(б)Б—газэта «Зьвязда»!

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР А. ЧАРВЯКОЎ.

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту БССР М. ГНІЛЯКЕВІЧ.

ГІСТОРЫЯ „ЗЬВЯЗДЫ“—ГІСТОРЫЯ КП(б)Б

Рэвваенсавет і Палітуправа БВА шлюць гарачае прывітаньне ЦО кампартыі бальшавікоў Беларусі — «Зьвязьдзе» ў дзень пятнаццацігодзьдзя са дня яе заснаваньня і пяцігодзьдзя са дня пераводу на беларускую мову.

«Зьвязда» з першых дзён свайго нараджэньня і ў пэрыяд буржуазна-памешчыцкай рэакцыі часовага ўраду і ў дні Кастрычніка, у дні інтэрвэнцыі БССР польскімі імпэрыялістамі, а цяпер, у момант разгорнутага наступленьня сацыялізму па ўсім фронце, заўсёды была непахісным прапагандыстам і арганізатарам мас вакол задач бальшавіцкай партыі.

«Зьвязда» заўсёды стаяла на варце генэральнай лініі ленінскай партыі, з бальшавіцкай непрымірымасьцю вяла барацьбу за яе чыстату, за адзінства бальшавіцкіх радоў, за згуртаваньне вакол партыі рабочай клясы і працоўных мас гораду і вёскі.

Асабліва вялікая роля газэты ў барацьбе за ленінскую нацпалітыку. «Зьвязда» выкрывала на сваіх старонках і мабілізоўвала масы на барацьбу з вялікадзяржаўным расійскім шавінізмам, з контр-рэвалюцыйнай беларускай нацдэмаўшчынай.

Гісторыя «Зьвязды»—гісторыя барацьбы і перамог рабочай клясы БССР, гісторыя ўсёй КП(б)Б.

Вітаючы «Зьвязду» ў дні слаўных гадавін, РВС БВА і палітуправа ўпэўнены, што «Зьвязда» з тэй-жа бальшавіцкай напорыстасьцю і непрымірымасьцю будзе арганізоўваць масы вакол задач пабудовы сацыялізму ў нашай краіне, вакол задач умацаваньня абароназдольнасьці СССР і ўзмацненьня баявой магутнасьці РСЧА.

Убарэвіч, Аранштам.

15 ГОД НЯСТОМНАЙ БАРАЦЬБЫ ЗА ГЕНЭРАЛЬНУЮ ЛІНІЮ ПАРТЫІ

Палкае прывітаньне бальшавіцкай „Зьвязьдзе“ ў дзень пятнаццацігодзьдзя слаўнай нястомнай барацьбы за генэральную лінію партыі. Жадаем далейшых посьпехаў у барацьбе за сацыялізм.

ЧАРНУШЭВІЧ, РАЧЫЦКІ.

„РАБОЧАЯ МОСКВА“—„ЗЬВЯЗЬДЗЕ“

МАСКВА. У дзень пятнаццацігодзьдзя палкае прывітаньне органу бальшавікоў Беларусі.

„Рабочая Москва“, КАВАЛЁЎ.

НАША СІЛА—У СУВЯЗІ З МАСАМІ

Шлях «Зьвязды»—гэта шлях беларускага атраду бальшавіцкай армії, шлях барацьбы і работы па згуртаваньні рабочых і працоўных шматнацыянальнай рэспублікі на справу будаўніцтва сацыялізму.

Шлях «Зьвязды»—гэта шлях гераічнай барацьбы беларускіх рабочых і сялян за савецкую ўладу, за дыктатуру пралетарыяту.

Шлях «Зьвязды» — гэта шлях Савецкай Беларусі, якая бурна расьце і індустрыялізуецца.

Ва ўсе пэрыяды сваёй гісторыі «Зьвязда» была моцна зьвязана з масамі. Сувязь гэта асабліва моцна зараз. Гэта зьяўляецца самым буйным і самым каштоўным дасягненьнем у рабоце таго калектыву, які сёньня робіць бальшавіцкую «Зьвязду».

Прымеце брацкае прывітаньне ад аднаго з работнікаў нашай «Зьвязды».

(М. Нодзль).

УДАРНАМУ ОРГАНУ РЭВАЛЮЦЫІ

ПРЫВІТАНЬНЕ ЦК КПЗБ

15-я ГАДАВІНА ЦО КП(б)Б «ЗЬВЯЗДЫ» ЗЬЯЎЛЯЕЦЦА ДАТАЙ, ЯКАЯ АДЗНАЧАЕ ЦЭЛУЮ ЭПОХУ Ў ЖЫЦЬЦІ НЯ ТОЛЬКІ КП(б)Б, АЛЕ І КПЗБ. З ПЕРШАГА МОМАНТУ СВАЙГО ІСНАВАНЬНЯ «ЗЬВЯЗДА» СТАЛА КУЗЬНЯЙ БАЛЬШАВІЗМУ, СЬЦЯГАМ ПРАЛЕТАРСКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ ДЛЯ ПРАЦОЎНЫХ МАС УСЁЙ БЕЛАРУСІ І ТЫХ, ЯКІЯ Ў САЮЗЕ З ПРАЦОЎНЫМІ ЦАРСКАЙ ІМПЭРЫІ, ПАД КІРАЎНІЦТВАМ ЛЕНІНА, ВЯЛІ БАРАЦЬБУ ЗА ДЫКТАТУРУ ПРАЛЕТАРЫЯТУ, ЗА САВЕЦКУЮ ЎЛАДУ, І ТЫХ ПРЫГНЕЧАНЫХ ЖАЛЕЗНЫМ БОТАМ НЯМЕЦКАГА ІМПЭРЫЯЛІЗМУ, НЯМЕЦКАЙ, А ПОТЫМ ПОЛЬСКАЙ АКУПАЦЫІ.

«ЗЬВЯЗДА» БЫЛА САПРАЎДЫ ЎДАРНЫМ ОРГАНАМ ПРАЛЕТАРСКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ Ў БЕЛАРУСІ ТАДЫ, КАЛІ ЧЫРВОНАЯ АРМІЯ РАБОЧЫХ І СЯЛЯН, ЗЬНІШЧЫЎШЫ ЎЛАДУ ПАНОЎ, РУХАЛАСЯ НА ЗАХАД, УЗЫНІМАЮЧЫ СВАІМ ПРЫКЛАДАМ НА БАРАЦЬБУ МІЛЬЁНЫ ПРЫГНЕЧАНЫХ І ЭКСПЛЁАТАВАНЫХ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ.

«ЗЬВЯЗДА» МАБІЛІЗАВАЛА ПРАЛЕТАРСКІЯ І СЯЛЯНСКІЯ МАСЫ ЎСЁЙ БЕЛАРУСІ, ДРУКУЮЧЫ СВАЕ ПАЛОСЫ Ў ВІЛЬНІ ДЫ Ў ГОРАДНІ. ТАКІМ ЧЫНАМ «ЗЬВЯЗДА» ЗЬЯЎЛЯЕЦЦА ГІСТАРЫЧНЫМ СЫМБАЛЕМ АДЗІНСТВА ПРАЛЕТАРСКАГА І РЭВАЛЮЦЫЙНАГА НАЦЫЯНАЛЬНА-ВЫЗВАЛЕНЧАГА РУХУ БЕЛАРУСКІХ ПРАЦОЎНЫХ МАС ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ З ІХ БРАТАМІ Ў БССР.

«ЗЬВЯЗДА», ЯК УВЕСЬ БАЛЬШАВІЦКІ ДРУК, ЯКІ ШЧЫЛЬНА ЗЬВЯЗАНЫ СЕТКАЙ РАБСЕЛЬКОРАЎСКАГА РУХУ З НАЙШЫРЭЙШЫМІ МАСАМІ ПРАЦОЎНЫХ — БЫЛА, ЁСЬЦЬ І БУДЗЕ САПРАЎДЫ ЎДАРНЫМ ОРГАНАМ БАЛЬШАВІКОЎ БЕЛАРУСІ НЯ ТОЛЬКІ НА ФРОНЦЕ ІМПЭРЫЯЛІСТЫЧНАЙ ДЫ ГРАМАДЗЯНСКАЙ ВАЙНЫ, АЛЕ І НА ФРОНЦЕ БАРАЦЬБЫ ЗА ГЕНЭРАЛЬНУЮ ЛІНІЮ ПАРТЫІ, НА ФРОНЦЕ САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА БУДАЎНІЦТВА, БАРАЦЬБЫ ЗА ПРАЛЕТАРСКУЮ ДЫКТАТУРУ, НАЦЫЯНАЛЬНУЮ ПА ФОРМЕ, САЦЫЯЛІСТЫЧНУЮ ПА ЗЬМЕСТУ, НА ФРОНЦЕ ВЫКОЎВАНЬНЯ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНАЙ САЛІДАРНАСЬЦІ ПРАЦОЎНЫХ БССР.

ЗЬЯЎЛЯЮЧЫСЯ САМАЙ ВОСТРАЙ ЗБРОЯЙ БАЛЬШАВІЦКАГА ЦК КП(б)Б У БАРАЦЬБЕ ЗА ПАБУДОВУ ФУНДАМАНТУ САЦЫЯЛІЗМУ Ў ПЕРШАЙ ПЯЦІГОДЦЫ, ЯНА—МЫ УПЭЎНЕНЫ—БУДЗЕ ЯШЧЭ БОЛЬШ ВОСТРАЙ ЗБРОЯЙ ПАРТЫІ Ў БАРАЦЬБЕ ЗА ПЕРАМОГУ ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ.

ПАДПОЛЬНАЯ ПРЭСА ЦК КПЗБ, УЗБРОЕНАЯ ВЯЛІКІМ БАЛЬШАВІЦКІМ ВОПЫТАМ БАЛЬШАВІЦКАЙ ПРЭСЫ, З ПОСЬПЕХАМ ВЫКОНВАЕ РОЛЮ КАЛЕКТЫЎНАГА АРГАНІЗАТАРА МАС ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ І Ў АГНІ КЛЯСАВАЙ БАРАЦЬБЫ, ВЯДУЧЫ БЯЗЬЛІТАСНУЮ БАРАЦЬБУ З УСІМІ ЎХІЛАМІ І ІХ НОСЬБІТАМІ ЯК СПРАВА, ТАК І ЗЬЛЕВА.

НЯХАЙ ЖЫВЕ БССР!

НЯХАЙ ЖЫВЕ БРАЦКАЯ КП(б)Б І ЯЕ БАЛЬШАВІЦКІ ЦК!

НЯХАЙ ЖЫВЕ БАЯВАЯ БАЛЬШАВІЦКАЯ «ЗЬВЯЗДА»!

НЯХАЙ ЖЫВЕ СССР—БАЦЬКАЎШЧЫНА ПРАЛЕТАРЫЯТУ І ПРАЦОЎНЫХ УСЯГО СЬВЕТУ!

НЯХАЙ ЖЫВЕ ЛЕНІНСКІ ЦК УсеКП(б) І ПРАВАДЫР ПАРТЫІ ТАВ. СТАЛІН!

ЦК КПЗБ.

РАСЬЦЕ І МАЦНЕЕ ПАД КІРАЎНІЦТВАМ КП(б)Б КУЛЬТУРА, НАЦЫЯНАЛЬНАЯ ПА ФОРМЕ І САЦЫЯЛІСТЫЧНАЯ ПА ЗЬМЕСТУ

ПЕРАМОГА ЛЕНІНСКАЙ НАЦПАЛІТЫКІ

Пры пралетарскай дыктатуры Савецкая Беларусь, на аснове агульнага магутнага эканамічнага росту Савецкага Саюзу, атрымала самыя шырокія ўмовы і магчымасьці для поўнакроўнага нацыянальна-культурнага будаўніцтва. Нашы перамогі і наш рост зьяўляюцца пераканаўчым доказам таго, што **«пэрыяд дыктатуры пралетарыяту і будаўніцтва сацыялізму ў СССР ёсьць пэрыяд росквіту нацыянальных культур, сацыялістычных па зьмесьце і нацыянальных па форме»** (Сталін).

Культурнасьць усякай краіны вымяраецца перш за ўсё ўзроўнем агульнай пісьменнасьці, становішчам народнай асьветы. Перад імпэрыялістычнай вайной, у 1914-15 навучальным годзе на тэрыторыі цяперашняй БССР, усіх школьных установаў (міністэрства народнае асьветы, духоўнага ведамства і прыватных школ 3 разраду) было 3.733. Вучылася ў іх 225.751 чал. На кожную сотню людзей ледзь набіралася 30 чал. з большага пісьменных. Зразумела, усе тагачасныя школы працавалі на расійскай мове. Ні пачатковых, ні сярэдніх беларускіх і нацыянальных школ тады ня было.

Няўхільнае і пасьлядоўнае ажыцьцяўленьне ленінскай нацыянальнай палітыкі дало магчымасьць пячуванага росту культуры працоўных БССР. Савецкі Саюз канчаткова ўмацаваўся на сацыялістычным шляху. **У гэтым** — умовы і карэньні росту нашага сацыялістычнага будаўніцтва, у прыватнасьці яго нацыянальна-культурнага вучастку.

Ужо ў канцы 1931-32 навучальнага году БССР мела 6.404 пачатковых школ, з арміяй у 719 тыс. дзяцей. У 889 сямігодках вучылася 124 тыс. чалавек. У мінулым годзе мы мелі 77 прафшкол і 47 рабфакаў, 32 тыс. чал. займаюцца ў 112 тэхнікумах розных спэцыяльнасьцей. У Савецкай Беларусі за апошнія гады створаны 32 новых вышэйшых школ з 15 тыс. пралетарскіх студэнтаў. На ахопу вышэйшай адукацыі БССР ужо ў гэтым годзе значна абагнала асобныя перадавыя капіталістычныя краіны. Напрыклад, у **Англіі** на 10 тыс. насельніцтва прыпадае 8,7; у **Нямеччыне** — 14, а ў **НАС** —30 студэнтаў.

Рускі царызм ня горш, чым у цяперашнія часы польскія фашысцкія акупанты, мячом і агнём зьнішчаў і душыў асаблівасьці і культурныя запатрабаваньні працоўных мас усіх нацыянальнасьцяй. Раней на тэрыторыі цяперашняй БССР ня было ніводнай беларускай школы, ніводнай нацыянальнай школы, якія ўтрымліваліся-б на дзяржаўныя срокі. Сёньня ў нас, у Чырвонай Беларусі, працуе адных толькі польскіх 228 пачатковых і 32 сямігадовых школы. Там, у Заходняй Беларусі, нядаўна зьнішчаны апошнія 2 беларускія гімназіі, разбураны рэшткі пачатковых школ. Тут, у Савецкай Беларусі, вясною мы сьвяткавалі дзесяцігодзьдзе польскага дзяржаўнага пэдтэхнікуму, адзначалі адкрыцьцё новых нацыянальных аддзяленьняў пры ВНУ і навукова-дасьледчых інстытутах.

Там акупанты і гэтым летам кінулі ў турмы сотні лепшых прадстаўнікоў рэвалюцыйнай моладзі. У Савецкай Беларусі скончылі ВНУ, тэхнікумы і прафшколы тысячы новых пралетарскіх спэцыялістаў і ўключылі ся ў творчую работу па сацыялістычным будаўніцтве.

Намі ў гэтым годзе ліквідавана ў асноўным няпісьменнасьць. Ажыцьцёўлена дырэктыва XVI зьезду партыі і ўказаньне тав. **Сталіна** аб увядзеньні **ўсеагульнага пачатковага навучаньня.** З гэтай восені па ўсёй БССР уводзіцца абавязковае навучаньне за **сямігодку.** Практычна прыступлена да будаўніцтва **дзесяцігадовай палітэхнічнай школы.** Арганізуецца упяршыню 40 восьмых груп. Дакладна падлічана, што школамі і ўсёй сыстэмай асьветы ў БССР ахоплена кали 2 млн. чал. Кожны трэці зьяўляецца студэнтам, вучнем, завочнікам, курсантам.

У нас бурнымі тэмпамі расьце **пралетарская навука.** Беларуская Акадэмія Навук, усе нашы навукова-дасьледчыя інстытуты шчыльна падыйшлі да канкрэтных задач сацыялістычнага будаўніцтва, актыўна змагаюцца за ленінізм у навуцы.

Заваяваны значныя перамогі на літаратурна-мастацкім фронце. Савецкія пісьменьнікі далі краіне рад каштоўных, высока-мастацкіх пралетарскіх твораў. Значна вырасьлі беларускія дзяржаўныя тэатры, якіх маем ужо 3. Створан яўрэйскі дзяржаўны тэатр, польскі дзяржтэатр, тэатр беларускай оперы. Арганізавана з маладых акторaў, падрыхтаваных нашымі мастацкімі навучальнымі ўстановамі, рад раённых і вандроўных тэатраў.

Белдзяржкіно павялічвае выпуск арыгінальных кіно-карцін. У хуткім часе на экране зьявяцца **першыя беларускія гукавыя фільмы.** Наша Дзяржаўнае Выдавецтва толькі за 1931 год надрукавала **96** млн. аркушаў рознай літаратуры. У БССР выходзіць на розных мовах 13 цэнтральных газэт, столькі-ж часопісяў, 70 раённых газэт, 106 друкаваных фабрычна-заводзкіх шматтыражак, да 14 тыс. насьценных газэт.

Праводзячы генэральную лінію партыі, рабочыя і працоўныя масы БССР, пад кіраўніцтвам КП(б)Б, дабіліся пязнаных у гісторыі ніводнай краіны посьпехаў на ўсіх франтох гаспадарчага і культурнага сацыялістычнага будаўніцтва. **Гэтыя гістарычныя посьпехі атрыманы ў рашучай барацьбе з ухілам у бок вялікадзяржаўнага шавінізму, як галоўнай небясьпекай, у барацьбе з беларускім контр-рэвалюцыйным нацыяналдэмакратызмам і шавінізмамі розных нацыянальнасьцяй. У гэтай барацьбе бальшавіцкая «Зьвязда» была ёсьць і застаецца надалей вострай, да канца адданай і выпрабаванай зброяй у руках КП(б)Б.**

ПАДРЫХТУЕМ 3870 НОВЫХ СПЭЦЫЯЛІСТАЎ

Цэнтральнаму органу камуністычнай партыі (бальшавікоў) Беларусі—газэце **«Зьвязда»**, пястохаму змагару за генэральную лінію партыі супроць усякага апартунізму за ажыцьцяўленьне ленінскай нацыянальнай палітыкі, у дзень 15-годзьдзя і пяцігодзь для пераходу на беларускую мову ад калектыву горацкага аддзяленьня сэкцыі навуковых работнікаў Беларусі палкае **бальшавіцкае прывітаньне.**

Дзякуючы сваячасовай мабілізацыі КП(б)Б усіх працоўных БССР на барацьбу з контррэвалюцыйным нацыянал-дэмакратызмам была выкрыта і ўшчэнт разьбіта ў Горках шкодніцкая работа стаўленьнікаў Прышчэпава, Кісьлякова, Гарэцкіх, Ждановіча і інш.

Вялізарныя посьпехі, якія дасягнуты рабочай клясай і працоўнымі БССР, пад кіраўніцтвам КП(б)Б і яе бальшавіцкага ЦК у галіне індустрыялізацыі і сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі патрабуюць ад нас, навуковых работнікаў і спэцыялістаў сельска-гаспадарчых ВНУ і НДІ, у далейшым лепшага ўмацаваньня работы па падрыхтоўцы высокай якасьці пралетарскіх кадраў і практычнай дапамогі ў арганізацыйна-гаспадарчым ўмацаваньні калгасаў і ўкараненьні агразоатэхнікі ў сацыялістычную сельска - гаспадарчую вытворчасьць.

У адзнаку 15-годзьдзя існаваньня «Зьвязды» і 5-годзьдзя яе пераходу на беларускую мову, мы бярэм на сябе абавязацельствы: змагацца за добрую падрыхтоўку ў пэрыяд з канца 4-га заваршаючага году пяцігодкі і да канца другой пяцігодкі ня менш **як 3.870 спэцыялістаў,** неабходных для абслугоўваньня сацыялістычнай сельскай гаспадаркі БССР асабліва вядучых галін яе — жывёлагадоўлі і тэхнічных культур (лён);

перападрыхтаваць усіх працуючых агра-зоа спэцыялістаў, падрыхтаваць саўгасныя і калгасныя кадры (брыгадзіраў, майстраў, тэхнікаў, трактарыстаў і інш.); змагацца за поўнае ажыцьцяўленьне 6 гістарычных умоў тав. Сталіна ў рабоце па падрыхтоўцы кадраў і навукова-дасьледчай рабоце; змагацца за ўкараненьне марксыцка-ленінскай мэтадалёгіі ва ўсе галіны нашай работы.

Мы абавязваемся на працягу канца 1932 і 1933 г. напісаць і выдаць ня менш, як **40 навуковых прац і падручнікаў.**

Няхай жыве ленінская нацыянальная палітыка, палітыка пабудовы культуры, нацыянальная па форме і сацыялістычная па зьместу!

Калектыў нав. раб. горацкіх ВНУ і НДІ.

СУБРАТУ па БАРАЦЬБЕ ЗА САЦЫЯЛІЗМ

КОМУНІСТ
Орган Центр. Ком. і Харк. Ком. КП(б)У

Цэнтральнаму органу брацкай кампартыі Беларусі «Зьвязьдзе» ў дзень 15-годзьдзя і 5-годзьдзя са дня пераходу на беларускую мову і яе рабселькорам — бальшавіцкае прывітаньне! Баявы орган бальшавікоў Беларусі, які высока трымае сьцяг партыйнасьці і ленінскай непрымірымасьці да ворагаў партыі, апартуністаў усіх колераў і адценьняў, з гонарам выконваў сваю ролю калектыўнага агітатара, прапагандыста і арганізатара працоўных мас Беларусі ў барацьбе за лінію партыі, за сацыялізм.

Слаўны 15-гадовы шлях «Зьвязды»—гарантыя, што і ў будучым яна будзе стаяць у першых радох бальшавіцкага друку, вялікай краіны Саветаў, якая будуе і пабудуе бясклясавае сацыялістычнае грамадзтва. Адзін з фарпостаў бальшавіцкага друку краіны Саветаў на стыку з капіталістычным Захадам, панскай Польшчай, «Зьвязда» асьвятляла і будзе асьвятляць шлях змаганьня прыгнечаных, эксплёатаваных працоўных Заходняй Беларусі за сваё сацыяльнае, а тым самым і нацыянальнае вызваленьне.

Нацыянальна-культурнае будаўніцтва Савецкай Беларусі, яе посьпехі ў сацыялістычным будаўніцтве — гэта перамога ўсёй нашай партыі, усяго Саюзу Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік. Юбілей «Зьвязды», яе посьпехі і дасягненьні — гэта сьвята і дасягненьні ўсёй Беларусі.

Няхай жыве Сацыялістычная Савецкая Беларусь!
Няхай жыве «Зьвязда» — баявы орган бальшавікоў Беларусі!
Няхай жыве наша ленінская партыя—правадыр і арганізатар мільёнаў будаўнікоў сацыялізму!

Рэдакцыя «КАМУНІСТА».

ORKA
ORGAN KOMITETU CENTRALNEGO KP(b)B

Organowi Centralnemu KP(b)B—„Żwiaździe"

Bojowemu organowi leninowskiej KP(b)B—gazecie „Żwiazda" w dniu 15-lecia bojowe bolszewickie pozdrowienie.

W walkach o Październik na Białorusi, w okresie wojny domowej epoce odbudowy i rozwiniętego budownictwa socjalizmu „Żwiazda" zawsze była bojownikiem o stalową jedność partji bolszewickiej, o jej linję gieneralną, przeciwko oportunistom prawicowym i „lewicowym", zawsze była agitatorem propagandystą i organizatorem mas pracujących do walki o zwycięstwo socjalizmu.

Piętnastolecie «Żwiazdy»—to zwycięski szlak walki miljonowych mas pracujących wszystkich narodowości BSRR o zbudowanie socjalizmu, o umocnienie zdolności obronnej BSRR—forpoczty ZSSR na rubieży z kapitalistycznym zachodem.

Walcząc nieugięcie o bolszewickie urzeczywistnienie leninowskiej polityki narodowościowej, o braterską współpracę narodowości BSRR, budujących socjalizm, „Żwiazda" zwycięsko kroczy na czele całej komunistycznej prasy narodowościowej BSRR, organizując masy do walki przeciwko szowinizmowi wielkomocarstwowemu, jako głównemu niebezpieczeństwu i nacjonalizmom miejscowym.

Niech żyje Wszechzwiązkowa Komunistyczna Partja (bolszewików)!

Niech żyje Komunistyczna Partja (bolszewków) Białorusi!
Niech żyje jej bojowy organ centralny—«Żwiazda»!

REDAKCJA „ORKI".

פון דער פיאָנערישער צייטונג „יונגער לענינעץ."

דעם צענטראַלן קאָמף־אָרגאַן פון דער קפ(ב)וו—„זוועזדאַ", צום יובילײ פון 15 יאָר אומבראַכמאָנעסדיקע שלאַכטן פאַר דער גענעראַלער פּאַרטײ־ליניע, פאַרן סאָציאַליזם—א פּיאָנערישער סאַלוט.

רעדאַקציע „יונגער לענינעץ".

САВЕЦКІЯ ПІСЬМЕНЬНІКІ ВІТАЮЦЬ „ЗЬВЯЗДУ"

ТАБЕ, БАЛЬШАВІЦКАЯ «ЗЬВЯЗДА», МЫ, ПІСЬМЕНЬНІКІ САВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ, ШЛЕМ НАША ШЧЫРАЕ ПРАЛЕТАРСКАЕ ПРЫВІТАНЬНЕ Ў ДЗЕНЬ ТВАЙГО СЛАЎНАГА ЮБІЛЕЮ.

ТАБЕ, БЫЎШАЙ ЗАЎСЕДЫ НА АВАНПАСТОХ САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА БУДАЎНІЦТВА, МАГУТНЫМ ВАГАРОМ У РУКАХ НАШАЙ КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ Ў СПРАВЕ ПРАВІЛЬНАГА ПРАВЯДЗЕНЬНЯ ЛЕНІНСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ ПАЛІТЫКІ, МЫ ПЕРАДАЕМ НАШЫ НАЙЛЕПШЫЯ ПАЖАДАНЬНІ: БЫЦЬ І НАДАЛЕЙ ВОСТРАЙ ЗБРОЯЙ ПАРТЫІ І ПРАЛЕТАРЫЯТУ Ў КЛЯСАВЫМ ЗМАГАНЬНІ, НАЙЛЕПШЫМ ДАПАМОЖНІКАМ ПАРТЫІ Ў СПРАВЕ ПЕРАТВАРЭНЬНЯ ЎСЯГО ПРАЦОЎНАГА НАСЕЛЬНІЦТВА Ў АКТЫЎНЫХ І СЬВЯДОМЫХ БУДАЎНІКОЎ БЯСКЛЯСАВАГА САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ГРАМАДЗТВА.

НАХАЙ ЖЫВЕ БАЯВЫ ОРГАН ЦК КП(б)Б — ГАЗЭТА «ЗЬВЯЗДА»!

НЯХАЙ ЖЫВЕ НЕПЕРАМОЖНЫ БАЛЬШАВІЦКІ ДРУК!

НЯХАЙ ЖЫВЕ І ШЫРЫЦЦА ЯГО АРМІЯ РАБСЕЛЬКОРАЎ!

АРГАНІЗАЦЫЙНЫ КАМІТЭТ САЮЗУ САВЕЦКІХ ПІСЬМЕНЬНІКАЎ БЕЛАРУСІ.

ТВАРЫЦЬ КУЛЬТУРУ І НАВУКУ САЦЫЯЛІЗМУ!

Пятнаццацігодзьдзе «Зьвязды» — слаўны шлях бальшавіцкага арганізатара мас, які вядзе пралетарыят да новых і новых перамог. Стварыўшыся ва ўмовах тэрору капіталістаў, памешчыкаў і іх сацыял- і нацыянал-дэмакратычных прыхвасьняў, «Зьвязда», як орган ЦК КП(б)Б, **геройскі трымала сьцяг бальшавізму і натхняла масы для новай барацьбы, бязьлітасна зрываючы маскі хлусьні і крывадушша з боку ворагаў пралетарыяту. У гэтым моц «Зьвязды».** У гэтым любоў да яе з боку найшырэйшых мас. У гэтым нянавісьць да яе з боку ворагаў рэвалюцыі. Але нянавісьць ворагаў толькі **загартоўвала «Зьвязду» і ўмацоўвала яе аўтарытэт у шырокіх пралетарскіх масах.**

Слаўныя бальшавіцкія традыцыі «Зьвязды» — лепшая зарука яе арганізуючай ролі ў кіраўніцтве масамі, у далейшай барацьбе за поўную пабудову бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва. Мы ўпэўнены, што «Зьвязда», як орган ЦК КП(б)Б, з гонарам выканае гэтыя задачы. Мы ўпэўнены, што «Зьвязда», уступаючы ў чацьвертую пяцігодку свайго існаваньня, будзе актыўным арганізатарам нашага далейшага нацыянальнага і культурнага разьвіцьця.

Пытаньні культурнай рэвалюцыі, як вядома, у нашы дні набываюць першараднае значэньне. Больш, чым калі-небудзь каштоўны словы Леніна, што **«камуністам стаць можна толькі тады, калі ўзбагаціш сваю памяць веданьнем усіх тых багацьцяў, якія выпрацавала чалавецтва».** Навучыць масы крытычна ўсвоіць веданьне ранейшай культуры і навукі і на аснове яе стварыць культуру і навуку сацыялізму—важнейшая задача, ад якой залежаць нашы далейшыя посьпехі.

Мы ўпэўнены таксама, што ў твары «Зьвязды» ўбачым актыўнага змагара з праяўленьнямі камчванства і ўсязнайства, за што мы часта плацім дарагой цаною. Нам ні на хвіліну нельга забываць словы нашага правадыра тав. Сталіна, што **«папярэдні пэрыяд выпрацоўваў тып работніка-ўсязнайкі, гатовага трымаць адказ па ўсіх пытаньнях тэорыі і практыкі. Цяпер гэты стары тып работніка-ўсязнайкі павінен уступіць месца новаму тыпу работніка, які стараецца быць гаспадаром справы ў аднэй якой-небудзь галіне работы. Каб кіраваць па-сапраўднаму, трэба ведаць справу, трэба вывучаць добрасумленна, цярпліва, настойліва».**

Пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі мы атрымалі нячуваныя ў гісторыі посьпехі і толькі пад кіраўніцтвам партыі, бязьлітасна выкрываючы апартуністаў усіх масьцей, выканаем задачы, пастаўленыя Кастрычніцкай рэвалюцыяй.

Няхай жыве ўлюбёная масамі бальшавіцкая «Зьвязда» — орган ЦК КП(б)Б!

Прэзыдэнт Беларускай Акадэміі Навук
П. ГОРЫН.

דעם אומדערמידלעכן קעמפער פאַר דער גע־נעראַלער פּאַרטײ־ליניע

דער באָלשעוויסטישער „זוויאזדאַ", אירע אַרבעטער־קאָרן און לייענער

א הייסער „אָקטיאַבער"־געגרוס.

דו „זוויאזדאַ", וועלכע האָסט הויך און שטאָלץ אין מעשיך־פון דו טאַצע 15 יאָר פון אַן עקזיסטענץ געהאַלטן דו פון לענינזם, פון באָלשעוויסטישער פּאַרטײ־קייט, לענינישער אומבראַכמאָנעסדיקייט קעגן די קאַפּיטאַלן און קעגן אָפּאָרטוניזם פון פאַרשידענע מינים, אין שטענדיק געווען דער זיכערער הויפּט פון דער רעוואָליוציאָנערישער פון לענינזם, האָסט די גאַנצע צייט געפירט אין אומדערמידלעכן קאַמף פאַר דער אינטערנאַציאָנאַלער סטישער בויזנג.

מיר זיינען זיכער, אַז אויך אַף וויטער וועט די „זוויאזדאַ" פאָרזעצן אין באָלשעוויסטישע אופן קאַלעקטיווער אינטאַטאָר, פּראָפּאַגאַנדיסט און אָרגאַניזאַטאָר פון די מאַסן אַרום די אויפגאַבן, וועלכע עס שטייען פאַר אונז אינעם צווייטן פינפיאָר, אינעם פינפיאָר פון אויסבויען די אָקטאָבער סאָציאַליסטישע געזעלשאַפט.

מיר זיינען זיכער, אַז אויך אַף וויטער וועט די „זוויאזדאַ" פאָרזעצן אין קאַמף פאַר דער רייניקייט פון דער גענעראַלער פּאַרטײ־לינזע, פאָרזעצן אין גרויסע אַרבעט אַף באָלשעוויזירן און דערציען און אינטערנאַציאָנאַל לענינזם נעסט די אַרבעטער און אַרבעטערקע פון אַלע נאַציאָנאַליטעטן, אַז אויך דער „זוויאזדאַ" מאַכט קעמפן פאַר דער לענינישער נאַציאָנאַליזם, קעגן דעם גרויסמאַכט־שאָוויניזם — דער הויפּט־געפאַר אַף נעגעמענעם עמאַנסיפּאַציאָן־רעוואָליוציאָנערן וועסטן סזשן נאַציאָנאַלקראַמזם, קעגן דעם יידישן שאָוויניזם, קעגן די שאָוויניסטן פון אַלערליי קאָלירן.

געפונעדיק זיך אַף גרעניץ מיט דער וועסטפריזישער פּויל, שטענדיק געהיטן־עטן דיק וועגן דער מיליטאַרעפאַר, וואָס וועט אַלץ שטאַרקער, וועט זיכער אויך אַף וויטער די „זוויאזדאַ" מאָבילזירן די אַרבעטער און אַרבעטערקע מאַסן צום קאַמף פאַר פאַרשטאַרקן די שוצפעזיקייט פון אונזער לאַנד, פאַר דערפאָלגרייך אויסבויען דעם סאָציאַליזם, פאַר אויפהויבן אַף א נייער הויך אינטער דער אָנזיכט פון צ.ק. ק.פ.(ב)וו. די גאַנצע פּאַרטײ־ישאַנט פּראָפּאַגאַנדיסטישע און אָרגאַניזאַטאָרישע אַרבעט, נאָכמער פאַרעסטיקן די אינטערנאַציאָנאַלן דער אַרבעטערקלאַסן־שטיר פון אַלע לענדער.

זאָל לעבן די אַל.ק.פ.(ב) און איר פירער דער כ' סטאַלין!

זאָל לעבן דו ק.פ.(ב)וו.!

זאָל לעבן דו באָלשעוויסטישע „זוויאזדאַ" — דער ענגסטער אָרגאַן פון צ.ק. ק.פ.(ב)וו.!

רעדאַקציע „אָקטיאַבער".

МІХАСЬ ЛЫНЬКОЎ

Над зямлёй

Пару слоў аб асабістых пачуцьцях, перажываньнях, аб паветранай лірыцы, аб воблачных вашах і земнай карусэлі. Аб сонечным сальто-мортале, аб тым, як падае неба, губляючы свае глыбіні і становіцца потырч зямля. Ці прасьцей, — аб вышэйшым пілётажы, аб фігурных палётах.

Лётнік Шустаў нацягвае шлем. Лётнік Шустаў з хітрынкай: а ці здрэйфіць «беларуская літаратура» ў нязвыклай ёй атмасфэры...

— Сядай, хіба ў кабінку.

— Добра яму сядай... Лацьвей яму садзіцца, калі лётае сёмы год... Калі ён камандзір атраду, калі кожны самалёт яму «дом родной». Але-ж ня толькі самалёт. Тав. Шустаў добра ведае Савецкую Беларусь, яе жыцьцё, эканоміку. Ён ведае і беларускую літаратуру: чытаў і Коласа і Купалу і Гартнага. Чытаў і нас, маладзейшых.

— Патурлівыя, — кажа, — вы, напіша каторы часам, дык ніякай пятлёй не разблытаеш...

Можа і верна гэта. Але-ж спрачацца некалі, трэба садзіцца.

— Вось так. Левую нагу на крыло, правую ў тую дзірачку, ды праз борт.

Шукай тут гэтую дзірачку. Але сяк-так «літаратура» ўпаўзае ў кабінку, «арыентуецца» ў абстаноўцы, выказвае пэўныя намеры нацягнуць шлем з нязвыклымі акулярамі.

— Мацней, мацней, а то парусіць будзе, ды шчэ й сарвецца ад ветру. А цяпер прыпязвайся.

Прыпязвацца — справа крыху больш складаная, чым сесьці. І на плячо, і пад плячо, і так і гэтак. Урэшце ляснуў замок, замкнуў усе раменьчыкі. Патузаў недаверліва за галоўны — нічога, а можа і вытрымае...

Тав. Шустаў аддае апошнюю інструкцыю:

— Гэтую ручку не чапай, пэдаляй ня кратай, з замком глядзі асьцярожна, а то дасі нырца...

Адным словам «сядзі і ня рыпайся».

Але-ж ня зусім так. Бо дадаткова:

— Можаш уставаць. Нахіляцца праз борт, паварачвацца. Словы захочаш сказаць, нагніся да мяне... А калі што, дык ты ні таго... Жонка-ж у мяне, двое дзяцей.

— А можа ў мяне будзе і болей, — кажу я ў адчаі.

І ўрэшце апошняе:

— Што-ж загадаеш рабіць: віражы, петлі, штопар, бочку?

Ага, які вялікі тут «асартымэнт», не да выбару.

— Ды ўжо-ж крыж хіба на ўсе сто. «Ехаць, дык ехаць», — кажу голасам чалавека, прысуджанага да сьмертнай кары.

— Ну, дык трымайся.

Ліхаманкава гудзіць мотор. Трымціць сядзеньне і борты кабінкі. Дзесьці справа ўзьвіўся ўверх белы флажок, і ня віхры ўжо, а цэлыя навальніцы шугаюць ад прапэлера, самалёт зрушыў і плаўна набег па зямлі, усё хутчэй і хутчэй, набіраючы шалёную скорасьць. І раптам зямля падалася ўніз, глыбей і глыбей. Мільгануў пад крылом вялізны ангар, нейкія будынкі, халупы. Самалёт робіць круг, другі, узьбіраючыся над самым воблакі. Унізе расьцілаецца нязвычайны горад: дамы, нібы цацкі дзіцячыя, чыгуначныя масты з запалак, сроб рыстыя піткі і нітачкі рэк, роўныя — зялёныя, жоўтыя, шэрыя — квадрацікі і трыкутнікі лесу, поля, сенажаці. Дзесьці глыбока ўнізе пыхкае белымі клубочкамі дыму шэры чарвяк. То ідзе цягнік. Мо' кур'ерскі, мо' скоры. Як маруда ён паўзе, небарака. Вось быў ён пад самым крылом і застаўся ўжо дзесьці далёка ад заду. Ледзь прыкметны белыя кропкі па зялёным ускрайчыку, апаясаным срэбнай піткай. То наш авіяцыйны лягер праглядае праз стромкія хвоі і елкі. Ня відаць іх цяпер гэтых хвоек і елак — спрэч зялёная пляма. А колькі вёсак параскідана па зялёных абшарах за горадам і далей, куды дасягае толькі вока, аж да самае тае шызае імгі, што трымціць, пераліваецца, як празрыстае жыдкае шкло.

Сілішся разглядзець праз борт, заўважыць хоць аднаго чалавечка і ніяк. І раптам бачыш як хіліцца правае крыло, апускаецца ніжэй і ніжэй, а левае лезе ўгору. Рукой за борт, а ён хісткі, таксама кладзецца на бок. Хапаешся за другі, за левы, што налязае табе на голаў. Крышку нязручна сядзець, калі крэсла выказвае яўныя намеры падвесьці, стаць у нялюдзкае палажэньне. Аднак хутка ўсё прыходзіць да ранейшага парадку — самалёт ідзе спакойна па гарызанталі. Праўда, праз колькі хвілін ён ужо хіліцца налева, кладзецца на правае крыло, выпростваецца. І раптам нырае ўніз. Нізка апусьціўшы нос і задраўшы хвост, самалёт імчыць, нібы камень ляціць на зямлю, якая ўвачавідкі набліжаецца, нібы выпірае яе хто знутры, наверх, вышэй і вышэй. Сьвісьцяць тросы, крыльлі. Зяхлібаецца шалёны прапэлер, ды вецер, напаўны пад шлем, пнецца сарваць яго, адарваць. Ды што там шлем. Падстаў галаву і яе не памілуе вецер. Ну, як тут не ўхапіцца рукою за шлем? А раптам застанешся бяз шапкі.

На сэкунду абарачваецца лётнік, усьміхаецца. Самалёт плаўна выходзіць «напраму». То прашлі віражы, піке — першыя «нявінныя» фігуры палётаў. А матор напружана гудзіць і зноў набірае вышыню. Вось і срабрыстыя бакі воблакаў. Блакітныя і чыстыя між імі карыдоры. Самалёт ідзе, выварачваецца і ў гэтых карыдорах, неўзаметку пырае ў густыя хмары. Нічога ня відна: ні ўнізе, ні ўгары, ні па бакох. Пакрываецца вільгацьцю твар, рукі, хвілька, другая, трэцяя... і раптам, раптам пералятаеш у новы нябачаны сьвет. Клубяцца пад табой воблакі, цэлае мора ўнізе: пеністае, белае, нясьцерпна бліскучае пад прамеьнымі зыркага сонца. А ўгары сіняе ў сваёй першабытнай красе бязданнае і недасяжнае неба. Дзені-дзе праз разрывы, праз воблачныя вокны шарэе далёкая, ледзь відная зямля. Прыкметна халаднее. Самы сапраўдны калючы холад, які шчыпле за нос, за шчокі. Заваблачная, самая звычайная арктыка — сасьцюдзёнымі вятрамі, з маразамі, якія выпэй пяці лысячы мэтраў даходзяць да 20° і іншымі «ледавітымі» сюрпрызамі і печаканкамі.

Самалёт ідзе ніжэй. Прабіваецца праз воблачныя заслоны. Матор набірае выключную скорасьць і, не пасьпелі вы вокам міргнуць, як нашоў самалёт на дыбкі. Сэкунда, дзьве вы азірнуліся назад і мімаволі прыплюшчылі вока, — хвост самалёта маланкаю імчыць ад вас і вам здаецца, што яшчэ міг, адзін і вы пашлесцеся каменем. Куды? Уніз? Уверх? Усё перамясьцілася. Пад нагамі неба, пад галавой зямля. Самалёт ужо на сьпіне і вы вісіце ўніз галавой. Сэкунда, поўсэкунды, з гудзеньнем ўшкаецца ўніз самалёт, апісвае крутую дугу, імкліва імчыць па паветранай кручы і ўрэшце ідзе плаўна, спакойна. Вы сядзіце «па-людзку», зноў усё ў парадку: над вамі сонца, пад вамі зямля. Вы толькі што прарабілі так званую мёртвую пятлю. На зямлі не завуць мёртвай, лётнікі называюць не звычайнай, бо нічога-ж у ёй мёртвага, нічога ад таго сьвету... Хіба крышачку мурашкі па сьпіне. Дык гэта-ж зьява земная, земная так сказаць катэгорыя.

А самалёт ідзе сваім шляхам, яму не да вашых думак, не да вашых разваг. Пасьля першай пятлі ідзе другая. Але яна ўжо «не кранае». Мо' таму, што яна з большым разгонам, мо' таму, што ў вас ёсьць ужо «вопыт», мо' таму, што першая была з новялічкай — у долю сэкунды затрымкай, калі апынуўшыся на сьпіне, самалёт нібы раздумвае: ці ляцець далей, ці не. Ці мо' крыкнуць сваім пасажырам: айда, вылазь, прыехалі. І на долю сэкунды падае ён уніз сьпіной і цкнятай струной робіцца ваш раменьчык, ды рукі нехаця хапаюцца і сьціскаюць борты кабінкі. Уявеце сябе на падвоблачнай трапэцыі ўніз галавой. На трапэцыі, якая сама робіць шалёныя піруэты. Здаецца крышачку будзе падобна на пятлю.

Але гэты іспыт нішто ў параўнаньні з тым, што прызначаецца лётнік на заключэньне. Ён даў вам колькі хвілін аддыхацца, адпачыць. Самалёт набраў тым часам патрэбную вышыню. І вось яшчэ ўсьміхнуўся вам лётнік. Ведаем мы гэтыя ўсьмешкі.

Не пасьпеем апамятацца, як гудзіць прапэлер ужо ніжэй вас, самалёт нашоў носам уніз і ня проста, а па гэтакай доўгай і выкручанай лініі. Уцякае і падае крэсла і вас хіліць на бок, з сілай прыціскае да правага борта кабінкі. Вы зірнулі на зямлю і не пазналі яе. Дзе яна, спакойная ураўнаважаная, дзе яна роўная, нязрушная. Дзе яе палі і лясы і срабрыстыя рэкі? Усё гэта імчыць цяпер у шалёным карагодзе. Здаецца нават самалёт носам уніз, а вакол яго карусэліць зямля і чым дальш, тым хутчэй. Ужо не разьбераш ні гораду, што мальгнуў прамільгнуў з боку адзін, другі, трэці, чацьверты раз, ні ўгледзіш ні рэк, ні лясоў, ні далёкіх і блізкіх вёсак. Усё зьлілося ў нязрушнае кола і ні сьпіц у ім, ні вобаду. Толькі ў цэнтры гэтага кола бачыце вы бліскучыя пераліві прапэлеру. Ды зірнеце ўверх, падзівіцеся на сонечныя выбрыкі. Сонца ня сонца, расьцягнулася яно ў вогненую выгінастую лінію, замкнулася ў вялікае колца і карусэліць, дзіўнае, недарэчліваe, страхатлівае. А самалёт не паніс. Усё шпарчэй яго скорасьць. Вы чуеце, як гудзіць вецер у тросах крыльляў, рухавых элеронах, як насядае гэты вецер на вас стопудовым пяжарам — цяжка дыхнуць. Вы рэс крылі рот. Мо' хацелі сказаць якое цёплае слова, пакшталт «мама, ратуй», але толькі па міг. І здаецца вам, — от-от разьляцяцца, пашчэпяцца крыльлі — спрытныя птахі і шалёнай куляй паімчыцеся вы ў халодныя і жорсткія абыймы зямлі.

Але дарма. Надзейныя крыльлі, надзейная птаха і ў надзейных руках верна служыць стырно.

Выбраўшыся са штопара, мы ўжо ідзем над зямлёй. Яна падыходзіць бліжэй і бліжэй, вынуклецца знаёмым аэрадромным полем. Вы бачыце зьлева купкі людзей — то тэхнікі і матарысты чакаюць з неба сваёй машыны. Мільгануў зьлева стартэр са сваімі флажкамі і вы адчуваеце, як дакрапулася птаха да цьвятоў і травы, ледзь чутны слабыя штуршкі і самалёт накаціўся на зямлі, з кожным крокам зьміраючыся, прыціхаючы палётны імпэт, сваю бязьмежную паветраную імкліваасьць. Вось цішэй і цішэй і ўрэшце самалёт плаўна рулюе на старт.

На сёньня хопіць. Вылазім...

Навокал цьвёрдая і нязрушная зямля, на якой такі ўпэўнены крок, такія звыклыя галасы людзей, звыклае Успрыманьне рэчаў. Усё на месцы: і зямля, і людзі, і неба. У спакойным блакіце спакойнае сонца — дзе яму тут каруселіць.

№ авіязскадрыльля.

9—29 ліпеня 1932 году

БССР, ЯК І ЎВЕСЬ САВЕЦКІ САЮЗ, КАНЧАТКОВА ЗАМАЦАВАЛАСЯ НА САЦЫЯЛІСТЫЧНЫМ ШЛЯХУ

Усе сілы на далейшае арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў, павялічэньне іх даходнасьці і таварнасьці, на сацыялістычнае перавыхаваньне калгасьнікаў. Бязьлітасная барацьба з усімі спробамі кулака разбурыць калгасы, супроць правых і „левых“ апартуністаў

УРАДЖАЙ ЖЫТА НА ТАРФЯНЫМ МАСЫВЕ МАР'ІНА

НА АДВАЯВАНАЙ ЗЯМЛІ

Два з паловай мільёны га—22 проц. усёй плошчы БССР—знаходзяцца пад балотамі, якія прыносяць вялікую шкоду сельскай і лясной гаспадарцы.

Царскі ўрад не клапаціўся аб асушцы гэтых зямель, забалочанасьць з кожным годам павялічвалася. А беларускае сялянства, якое задыхалася ад безьзямельля, прымушана было перасяляцца ў Сібір, Амэрыку, шукаць сабе кавалак хлеба.

Гэтыя багацейшыя землі адваяваць у балота ў часы царскай памешчыцка-капіталістычнай Расіі пры прыватнай уласнасьці нельга было. Толькі Кастрычніцкая рэвалюцыя дала магчымасьць пачаць і хутка рушыць уперад справу мэліярацыі і асваеньня гэтых зямель.

ЦК КП(б)Б і урад БССР, адразу-ж пасьля вызваленьня Беларусі ад белапалякаў, энэргічна ўзяліся за асушку балот, лічачы, што асноўнай крыніцай для пашырэньня пасеўнай плошчы, для вырашэньня кармовай базы нашага буйнага сацыялістычнага вямляробства, для разьвіцьця тэхнічных культур, павінны стаць асушаныя балотныя землі.

Так пачалася ўпартая барацьба з прыродай.

Пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, беларускія рабочыя і сяляне, год за годам, адваёўваюць у балота дзесяткі тысяч га. Больш 50 тыс. га ўжо асушана.

Там, дзе раней ня ступала нага чалавека, дзе на сотні вёрст цягнуліся непраходныя балоты, зараз квітнеюць сацыялістычныя палі, з пасевамі гародніны, канапель, жыта і інш. культур у рост чалавека.

На былых балотах пабудован саўгас-гігант імя X-цігодзьдзя БССР і чырвонаармейская камуна імя БВА. На балотах вырас сапраўдны горад. Тут і электрастанцыя, больніца, пяньковы завод, пошта і тэлеграф, настаяннае кіно. Дзе раней лёталі толькі вораны, зараз ходзяць па балоце трактары цэлымі калёнамі.

У рабфаке, школе фабзавуча навучаюцца сотні маладых сялянскіх хлапцоў і з дробных вытворцаў сельска-гаспадарчай прадукцыі ператвараюцца ў будаўнікоў буйнай сацыялістычнай сельскай гаспадаркі.

Праз былое балота, якое было адрэзана ад усяго сьвету, зараз, на працягу 44 клм. праходзіць чыгунка.

Так, пад кіраўніцтвам партыі, вырашаецца праблема беларускага чорназёму, праблема кармовай базы для буйнай сацыялістычнай гаспадаркі, праблема разьвіцьця ільну і канапель.

Цуда па Мар'іне прыяжджаюць вывучаць ня толькі вучоныя СССР, але і ўсяго сьвету.

У гэтым годзе намечана асушыць каля 30 тыс. га. У другой пяцігодцы ад балота будзе адваявана яшчэ 400 тыс. га і ператворана ў квітнеючыя палі і сенажаці.

Гэтая задача зусім рэальная, бо пад мэліярацыю намі падводзіцца магутная машынная база. Калі ў першую пяцігодку мэліяральныя работы праводзіліся ўручную, дык зараз мы маем 9 экскаватараў, якія за мяняюць працу 3.500 рабочых у дзень.

Працуючы на аднэй пятай тэрыторыі БССР, з невялікай колькасьцю людзей, патрэбна вытворчая рызыка, патрэбна актыўная дапамога грамадзкасьці. Але за апошнія гады гэта дапамога аслабла.

Зараз, у дзень 15-цігадовага юбілею ЦО КП(б)Б «Зьвязды», зноў трэба згуртаваць грамадзкую думку вакол вялізарнейшага будаўніцтва, вакол нябачанай у гісторыі барацьбы за асваеньне новых зямель, якія дадуць сотні тысяч цэнтн. сырцу нашай прамысловасьці, мільёны тон с.-г. прадуктаў нашым сацыялістычным гарадом.

Пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б у барацьбе з усімі ныцікамі, правымі і «левымі» апартуністамі, давядзем да канца справу мэліярацыі, справу асваеньня аднэй пятай часткі зямель БССР.

Еўдакімаў.

РАЗГОРТВАЙЦЕ СПАБОРНІЦТВА САЎГАСАЎ

Адзначаючы спаўны шлях, пройдзены «Зьвяздой» з часу выхаду яе першага нумару, мы, рабочыя і служачыя сьвінагадоўчага саўгасу «ХАЛОПЕНІЧЫ» шлем ёй сваё шчырае прывітаньне.

Мы са свайго боку, правёўшы па-ўдарнаму ўборку сенажацяй, жыта і ячменю, абавязваемся провесьці асеньнюю сяўбу за 14 дзён замест 20 вызначаных плянам, скончыць уборку бульбы за 20 дзён замест 30, адыход сьвіных пагалоўя давесьці да нуля.

Перавыканаўшы плян здачы (продажу) мясна за першае паўгодзьдзе на 200 проц., мы абавязваемся перавыканаць плян здачы і ў трэцім квартале таксама на 200 проц., поўнасьцю выканаць здачу сьвіной таварнай прадукцыі. Для дапамогі адстаючым калгасам накіроўваем свае малатарні і трактары.

Абвяшчаючы сябе ўдарнікамі імя 15-гадовага юбілею «Зьвязды», мы выклікаем на сацыялістычнае спаборніцтва сьвінагадоўчы саўгас «КАМЕНКА».

Мы спадзяемся, што нашаму прыкладу пасьледуюць рабочыя і служачыя ўсіх сьвінагадоўчых саўгасаў БССР.

Няхай жыве КП(б)Б — кіраўнік сацыялістычнага будаўніцтва і яе орган—«Зьвязда»!

ЖЫТА ЎБРАЛІ ЗА 5 ДЗЕН

Калгасьнікі і калгасьніцы с.-г. арцелі **«Зьвязда»**, Лёзьнянскага раёну, шлюць сваё шчырае бальшавіцкае прывітаньне ЦО КП(б)Б — «Зьвязьдзе» ў дзень яе 15-гадовага юбілею.

Пад кіраўніцтвам партыі, пры дапамозе «Зьвязды», мы дабіліся значных посьпехаў у будаўніцтве калгаснай гаспадаркі. Вясной мы засеялі 202 гэктары, поўнасьцю выканаўшы плян. Удзельная вага ільну ў яравым кліне ў гэтым годзе дасягае ў нас 44 проц. (90 гэкт.). Поліва ільну праведзена сваячасова. Больш засьмечаныя вучасткі палоліся па два разы. **140 гэкт. сенажаці сваячасова ўбраны. Уборка жыта на плошчы 50 гэкт. праведзена за 5 дзён.** Нормы па жніве рэгулярна перавыконваюцца. Для барацьбы са стратамі да жнівярак былі прыстасаваны зерняўлавіцелі. Снапы ўжо зьвезены з поля ў гумны і засьціртаваны. Зараз калгас прыступіў да абмалоту жыта.

З жніўня пачалося церабленьне ільну. Уборка ільну — найбольш цяжкі вучастак работы ў калгасе. Мы абавязваемся перад «Зьвяздой» мабілізаваць усе сілы, каб датэрмінова скончыць уборку ільну і здаць сваячасова дзяржаве высокаякасную прадукцыю.

Няхай жыве камуністычная партыя і яе правадыр — ЦК УсеКП(б) на чале з тав. Сталіным!

Няхай жыве КП(б)Б і яго баявы орган — газэта «Зьвязда»!

Старшыня калгасу МАНЖЫНСКІ.
Брыгадзіры: ЯШЧАНКА, ХАЛАСТОЎСКІ.
Ударнікі ўборачнай: ШАШКОВА, ВОЙТАЎ, КАСАЛАПЕНКА.
Старшыня рэўкамісіі ЗЯЛЕНСКІ.

РАПАРТУЕМ: „УБОРКА СКОНЧАНА!“

ЛІСТ ПОЛЬСКАГА НАЦ. КАЛГАСУ ІМЯ ПАКРОЎСКАГА

Мы, калгасьнікі польскага калгасу **ім. Пакроўскага**, Фанінальскага сельсавету, Дзяржынскага раёну, у 15-ю гадавіну ЦО КП(б)Б — «Зьвязды» і пятую гадавіну пераходу яе на беларускую мову адзначаем вялізарную ролю камуністычнага друку, пачынаючы ад «Зьвязды» і канчаючы нашымі насьцешнымі і газэтамі і брыгаднымі штодзенкамі ў будаўніцтве новай сацыялістычнай вёскі.

Дзякуючы няўхільнаму правядзеньню ленінскай нацыянальнай палітыкі, мы, палякі, поўнасьцю карыстаемся ў СССР сваімі нацыянальнымі правамі. Нашы дзеці навучаюцца ня толькі ў школах, але і ў вышэйшых навучальных установах на роднай польскай мове. У гэтым годзе наш раён рэарганізован у нацыянальны польскі раён імя Дзяржынскага.

За ўдарную работу, за перавыкананьне пасеўнага пляну калгас атрымаў прэмію 200 руб. За перавыкананьне пляну вывазкі будаўнічых матар'ялаў мы атрымалі другую ўзнагароду — конныя граблі.

Да жніва калгас імя Пакроўскага падрыхтаваўся загадзя, зьвярнуўшы галоўную ўвагу на правільную расстаноўку сіл у брыгадзе, падзяліўшы брыгады на вытворчыя групы. Плян уборкі збожжавых абмяркоўваўся на парадах брыгадзіраў, кожны брыгадзір абмяркоўваў яго сваёй брыгадай. Калі плян быў падрабязна абгаворан, кожная група атрымала пісьмовае заданьне, якое яна павінна выканаць. Кожны калгасьнік ведаў, што ён павінен рабіць.

У часе ўборкі на калгасных палёх разгарнулася сацыялістычнае спаборніцтва. Ударніцы-калгасьніцы Калечыц, Зубовіч, Кудлач, Лянчэўская, Зыдовіч і іншыя рэгулярна перавыконвалі норму.

5 жніўня ўборка 200 гэкт. жыта была скончана. Усё збожжа зьвезена ў гумны. Пробны абмалот даў у нас 5 пудоў жыта з капы. Гэта паказвае, што мы правялі ўборку без страт.

10 жніўня ў дзень юбілею «Зьвязды» мы здаем пралетарскай дзяржаве 20 цэнтн. жыта. Частка збожжа, якая застанецца пасьля здачы дзяржаве, поўнасьцю забясьпечыць нашы сем'і хлебам, бо аванс у разьмеры 15 проц. сабранага жыта, які мы хутка атрымаем, складае ў сярэднім па 26 пудоў на гаспадарку.

Мы абавязваемся да 1 кастрычніка засеяць 120 гэкт. жыта, а да 10 кастрычніка — астатнія 63 гэкт. 75 тон атавы і бульбяніку мы закладзем у сіласныя ямы і забясьпечым сакавітым кормам калгаснае стада. Мы абавязваемся выканаць свае абавязкі перад пралетарскай дзяржавай і да 1 студзеня здаць вызначаную нам паводле пляну, с.-г. прадукцыю.

Першы год калектыўнай працы паказаў нам, што толькі арганізаваўшы работу на аснове ўказаньняў тав. Сталіна, пад кіраўніцтвам партыі, мы арганізацыйна і гаспадарча ўмацуем калгасы, пабудуем новую сацыялістычную вёску.

Мы заклікаем усіх калгасьнікаў і працоўных аднаасобнікаў БССР да бязьлітаснай барацьбы з кулацкімі падпявалами, за хутчэйшае сканчэньне жніва бяз страт, за выкананьне сваіх абавязкаў перад дзяржавай, за разьвіцьцё калгаснага гандлю.

НА АВАНПАСТОХ КУЛЬТУРНАЙ РЭВАЛЮЦЫІ

«Зьвязьдзе» — перадавому байцу на фронце культурнай рэвалюцыі, выпрабаванаму барацьбіту за ленінскую нацыянальную палітыку, нястомнаму арганізатару мас пад сьцягам камунізма, лепшаму агітатару і прапагандысту бальшавіцкай КП(б)Б Народны Камісарыят Асьветы шле гарачае прывітаньне ў дзень яе XV-цігодзьдзя.

Народны Камісарыят Асьветы ўпэўнен, што і надалей «Зьвязда» будзе прыкладам таго, як з бальшавіцкай палкасьцю і партыйнай вытрыманасьцю трэба змагацца за справу рабочай клясы на фронце нацыянальна-культурнага будаўніцтва, што «Зьвязда» будзе нязьменна высока трымаць сьцяг ленінізму на аванпастох культурнай рэвалюцыі.

Пралетарскае прывітаньне лепшаму прадстаўніку бальшавіцкага друку Савецкай Беларусі.

Няхай жыве бальшавіцкі друк — самая вострая зброя партыі ў яе гераічнай барацьбе за пабудову сацыялізму!

Няхай жыве ЦО КП(б)Б — «Зьвязда»!

Калегія Народнага Камісарыяту Асьветы БССР.

СТАЯЦЬ НА ВАРЦЕ ЛІНІІ ПАРТЫІ

Бальшавіцкае прывітаньне аднэй са старэйшых газэт нашай партыі.

За 15 год свайго жыцьця **«Зьвязда»** ня раз паказвала ўзоры непрымірымай барацьбы супроць ухілаў ад генэральнай лініі партыі, за сацыялістычнае будаўніцтва Савецкай Беларусі. Знаходзячыся на асабліва адказным пасту, на мяжы двух сьветаў, «Зьвязда» з гонарам выконвае сваю ролю пільнага вартавога бальшавіцкага друку, агітатара і арганізатара мас, змагара за правядзеньне ленінскай нацыянальнай палітыкі, супроць усякіх буржуазных тэорый і практыкаў як дамарошчаных, так і тых, што ідуць з таго боку рубяжу.

Выказваем цьвёрдую ўпэўненасьць, што і надалей «Зьвязда», пад кіраўніцтвам ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б будзе верным памочнікам партыі ў барацьбе за будаўніцтва сацыялізму, за другую пяцігодку пабудаваньня бясклясавага грамадзтва, за ператварэньне ўсіх працоўных у актыўных сьвядомых будаўнікоў сацыялізму.

«Правда Севера» — Ян. АСЬМОЎ.

ПРАВДА СЕВЕРА

Орган Северкома ВКП(б) Крайисполкома, Колхозцентра

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

Непахіснаму барацьбіту за генэральную лінію партыі — ЦО КП(б)Б — «Зьвязьдзе» — у дзень 15-гадовага юбілею са дня выхаду і пяцігодзьдзя з моманту пераводу на беларускую мову — палкае бальшавіцкае прывітаньне.

«Зьвязда» пад непасрэдным кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, вяўляючыся заўсёды самай аддаенай і самай вострай зброяй КП(б)Б, у барацьбе за генэральную лінію партыі пільна сочыць за ўсімі вучасткамі сацыялістычнай будоўлі, мабілізуе масы на барацьбу за прамфінплян, сацыялістычную перабудову сельскай гаспадаркі, за пабудову культуры, нацыянальнай па форме і сацыялістычнай па зьмесьце, за ўзмацненьне абароназдольнасьці СССР і яе фарпосту на рубяжы з капіталістычным сьветам — БССР.

На прыкладах бальшавіцкай барацьбы «Зьвязды» за выразнае правядзеньне генэральнай лініі партыі, ленінскай нацыянальнай палітыкі, — заўсёды вучылася, вучыцца і будзе вучыцца ўся рабочая кляса і ўвесь бальшавіцкі друк Беларусі.

У дзень слаўнага гістарычнага юбілею, рэдакцыя газэты «Савецкая Беларусь» і яе 30-тысячная армія чытачоў і рабселькораў, пасылаючы шчырае бальшавіцкае прывітаньне ЦО партыі — «Зьвязьдзе», — абяцае пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б і яго цэнтральнага органу «Зьвязды» і ў далейшым яшчэ больш упарта змагацца за посьпехі сацыялістычнага будаўніцтва, за пабудову ў другой пяцігодцы бясклясавага сацыялістычнага грамадзтва.

Рэдакцыя газэты «САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ».

У ДЗЕНЬ СЛАЎНАГА ЮБІЛЕЮ

СЬВЯТА БАЛЬШАВІЦКАГА ДРУКУ

Старэйшай бальшавіцкай газэце БССР, баявому органу ЦК КП(б)Б, арганізатару працоўных мас, стойкаму змагару за генэральную лінію партыі, за ленінскую нацыянальную палітыку — слаўнай «Зьвязьдзе» — у дзень 15-гадовага юбілею — пралетарскае прывітаньне ад тысяч рабкораў і рэдакцыі газэты **«РАБОЧИЙ».**

Юбілей «Зьвязды» — гэта сьвята ўсяго нашага друку, гэта сьвята працоўных мас усёй БССР.

Арганізуючы рабочыя масы на барацьбу за вялікі Кастрычнік, за дыктатуру пралетарыяту, згуртоўваючы масы вакол камуністычнай партыі, асьвятляючы шлях іх барацьбы сьвятлом ленінізму, — «Зьвязда» служыла прыкладам для ўсяго друку БССР бальшавіцкай стойкасьці і непрымірымасьці да ўсякіх ухілаў ад генэральнай лініі партыі.

Асабліва вялікія заслугі «Зьвязды» ў справе арганізацыі і бальшавіцкага выхаваньня шматтысячнай арміі рабселькораў БССР — камандзіраў пралетарскай грамадзкай думкі.

Тысячамі ніцяй праз рабселькораў, праз ударнікаў зьвязана «Зьвязда» з рабочай масай, з калгаснікамі, дапамагаючы ім лепш змагацца за выкананьне пляну сацыялістычнага будаўніцтва, за наладжаньне новага жыцьця. Таму так дорага «Зьвязда» ўсёй рабочай клясе і ўсяму нашаму друку. Таму так зьліка нянавісьць да «Зьвязды» з боку нашых клясавых ворагаў і іх агентуры — апартуністаў усіх колераў.

15-гадовы юбілей «Зьвязды» супадае з пяцігадовым юбілеем пераводу яе на беларускую мову.

Тая ўпартая барацьба, якую праводзіла «Зьвязда» за беларусізацыю, за разьвіцьцё беларускай культуры, нацыянальнай па форме і сацыялістычнай па зьмесьце, тая барацьба, якую праводзіла і праводзіць «Зьвязда» за стварэньне беларускіх кадраў — будаўнікоў і змагароў за справу сацыялізму — яшчэ больш парадніла «Зьвязду» з працоўнымі масамі БССР і паказала ім, што толькі ленінская нацыянальная палітыка забясьпечвае поўную перамогу.

І сьвята «Зьвязды» павінна яшчэ больш мабілізаваць наш друк на барацьбу за генэральную лінію партыі, на барацьбу з усякімі ўхіламі і прымірэнцтвам.

Няхай жыве наша слаўная «Зьвязда»!

Няхай жыве ЦК КП(б)Б, пад кіраўніцтвам якога наша «Зьвязда» арганізуе і згуртоўвае рабочыя масы на барацьбу за сацыялізм!

Рэдакцыя газэты «РАБОЧИЙ».

РАБОЧИЙ

АРГАНІЗАТАРУ РАБСЕЛЬКОРАЎСКАГА РУХУ

БАЛЬШАВІЦКАЙ «ЗЬВЯЗЬДЗЕ» — АРГАНІЗАТАРУ РАБСЕЛЬКОРАЎСКАГА РУХУ БССР, ВЫХАВАЎЦЫ ДЗЕСЯТКАЎ ТЫСЯЧ РАБСЕЛЬКОРАЎ, НАСТАЎНІКУ ДЗЕСЯТКАЎ РАЁННЫХ, ФАБРЫЧНА-ЗАВОДЗКІХ І СОЦЕНЬ НАСЬЦЕННЫХ ГАЗЭТ — ГАРАЧАЕ РАБСЕЛЬКОРАЎСКАЕ ПРЫВІТАНЬНЕ АД ІМЯ РАЁННАГА І НІЗАВОГА ДРУКУ, АД ІМЯ ДЗЕСЯТКАЎ ТЫСЯЧ РАБСЕЛЬКОРАЎ БЕЛАРУСКАЙ САВЕЦКАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ.

НАРОДЖАНАЯ Ў АГНІ РЭВАЛЮЦЫЙНАЙ БАРАЦЬБЫ, «ЗЬВЯЗДА» — БАЯВЫ ОРГАН ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТУ КП(б)Б, УСЕ ПЯТНАЦЦАЦЬ ГОД СВАЙГО ІСНАВАНЬНЯ БЫЛА І ЗЬЯЎЛЯЕЦЦА СЫМБАЛЕМ УПАРТАЙ, НЯЎХІЛЬНАЙ БАРАЦЬБЫ НА ДВА ФРОНТЫ, ЗА ГЕНЭРАЛЬНУЮ ЛІНІЮ ПАРТЫІ.

ПРЫ НЕПАСРЭДНЫМ УДЗЕЛЕ «ЗЬВЯЗДЫ» КП(б)Б, ПАД КІРАЎНІЦТВАМ ЦК, ДАБІЛАСЯ ВЯЛІЗАРНЫХ ПОСЬПЕХАЎ У РОСЬЦЕ І ПЕРАБУДОВЕ РАБСЕЛЬКОРАЎСКАГА РУХУ Ў БССР.

НА БАЛЬШАВІЦКІХ ТРАДЫЦЫЯХ «ПРАВДЫ» І «ЗЬВЯЗДЫ» РОС І РАСЬЦЕ, РАЗЬВІВАЕЦЦА І ЗАГАРТОЎВАЕЦЦА БАЛЬШАВІЦКІ АТРАД «САМАЙ ВОСТРАЙ, САМАЙ МОЦНАЙ ЗБРОІ НАШАЙ ПАРТЫІ» — РАЁННЫ І НІЗАВЫ ДРУК.

НА БАЛЬШАВІЦКІХ ТРАДЫЦЫЯХ «ПРАВДЫ» І «ЗЬВЯЗДЫ» РАЁННЫ І НІЗАВЫ ДРУК ВЫХОЎВАЕЦЦА Ў ДУХУ НЕПРЫМІРЫМАГА І ПАСЬЛЯДОЎНАГА ЗМАГАНЬНЯ ЗА ГЕНЭРАЛЬНУЮ ЛІНІЮ ПАРТЫІ, ЗА САЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ БУДАЎНІЦТВА.

НА БАЛЬШАВІЦКІХ ТРАДЫЦЫЯХ «ПРАВДЫ» І «ЗЬВЯЗДЫ» РАЁННЫ, НІЗАВЫ ДРУК І ШМАТТЫСЯЧНАЯ АРМІЯ РАБСЕЛЬКОРАЎ БУДЗЕ І НАДАЛЕЙ З УСЁЙ СІЛАЙ, З УСЁЙ ЭНЭРГІЯЙ ЗМАГАЦЦА ЗА ГЕНЭРАЛЬНУЮ ЛІНІЮ, ЗА ДАЛЕЙШЫЯ ПЕРАМОГІ САЦЫЯЛІСТЫЧНАГА БУДАЎНІЦТВА.

НЯХАЙ ЖЫВЕ НАША БАЛЬШАВІЦКАЯ «ЗЬВЯЗДА»—БАЯВЫ ОРГАН ЦК КП(б)Б!

НЯХАЙ ЖЫВЕ АРГАНІЗАТАР І КІРАЎНІК «ЗЬВЯЗДЫ» — ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (бальшавікоў) БЕЛАРУСІ!

Рэдакцыя газэты «РАБСЕЛЬКОР».

ГІСТАРЫЧНЫЯ ВЫНІКІ

Апошні год першай пяцігодкі, год, які завяршае багацейшы ў гісторыі этап барацьбы за сацыялізм, знамянальны **канчатковым умацаваньнем Савецкага Саюзу на сацыялістычным шляху.**

Пралетарыят, на чале з партыяй бальшавікоў, перамагаючы труднасьці, дабіўся **рашучай перамогі сацыялізму ў СССР.**

Нашы перамогі — гэта ў першую чаргу ўзораная магутная індустрыя — Магнітабуд, Кузьнецкбуд, Днепрабуд, сотні новых буйнейшых заводаў і фабрык. Іменна на гэтай аснове зараз удалося вырашыць самую цяжкую з пункту погляду пралетарскай рэвалюцыі задачу — забясьпечыць канчатковы паварот бядняцка-серадняцкіх мас сялянства на шлях сацыялізму.

60 проц. бядняцка-серадняцкіх гаспадарак вялікага Савецкага Саюзу аб'яднаны ў калгасы. 80 проц. плошчы гэтай вясною засеяна калгасамі і саўгасамі.

Працоўнае сялянства зразумела сутнасьць ленінскага кааперацыйнага пляну і на аснове гэтага пляну, пад кіраўніцтвам пралетарыяту і яго партыі, перабудоўвае эканоміку, уклад сельска-гаспадарчай вытворчасьці, адкідаючы дробную індывідуальную гаспадарку, а з ёю разам пакідаючы ззаду беднасьць і галечу.

Генэральная лінія партыі, так ярка акрэсьленая ў палітыцы пралетарскай дзяржавы па кожным вучастку, забясьпечыла вызваленьне працоўнага селяніна ад кулацкай кабалы. Кляса кулакоў-міраедаў па важнейшых сельска-гаспадарчых раёнах у асноўным ліквідавана.

Савецкая дзяржава крок за крокам упарта перабудоўвае сельскую гаспадарку на сацыялістычны лад, узьнімаючы яе на вышэйшую ступень, узмацняючы з году ў год яе энэргетычную машынную базу, перарабляючы псыхалёгію селяніна, дабіваючыся гэтым самым паступовага зьнішчэньня процілегласьці паміж горадам і вёскай.

Шлях калгаснага будаўніцтва, шлях будаўніцтва савецкіх гаспадарак — гэта шлях самай жорсткай, штодзённай упартай барацьбы клясавым ворагам, з яго агентурай — правымі і «левымі» апартуністамі.

Партыя выкрыла варожую кулацкую сутнасьць праваапартуністычных тэорый, разгроміла троцкізм, разьбіла ўшчэнт контр-рэвалюцыйныя «вучэньні» Кандрацьцевых — Прышчэпавых.

Але аб іх нельга забываць ні на адну хвіліну таму, што правы апартунізм застаецца асноўнай небясьпекай у крайне. Аб іх нельга забываць таму, што глеба, якая жывіць гэту варожую ідэалёгію, яшчэ канчаткова ня зьнішчана. Аб іх трэба напамінаць для таго, каб на фоне нашых посьпехаў яшчэ і яшчэ раз паказваць масам усю шкоднасьць антыпралетарскіх «тэорый і тэорыек», выхоўваць гэтыя масы, арганізоўваць іх на барацьбу за сацыялізм.

Таму іменна варта паглядзець на пройдзены шлях, успомніць тую работу, тую жорсткую барацьбу, якая праведзена працоўнымі Савецкай Беларусі пад кіраўніцтвам КП(б)Б за сацыялістычную рэканструкцыю сельскай гаспадаркі. У гэтай барацьбе **«Зьвязда»** была і ёсьць верны і надзейны памочнік КП(б)Б.

Тэорыі правых апартуністаў — гэтых ідэолёгаў кулака — знайшлі сваё найбольш яркае праяўленьне ў кулацка-прышчэпаўскай палітыцы і практыцы.

Кандрацьцеўцы — прышчэпаўцы на Беларусі, маскуючыся пад нацыянальны колер, ня толькі прапаведвалі капіталістычны шлях разьвіцьця сельскай гаспадаркі, але адкрыта тармозілі разгортваньне сацыялістычных форм, імкнуліся насадзіць «культурныя» кулацкія гаспадаркі, арыентуючыся ў сваіх дзеяньнях на капіталістычны Захад.

У сваіх «вучоных аналізах» яны даводзілі, што «сельская гаспадарка Польшчы і Ўсходняй Прусіі можа быць прызнана паказальнікам бліжэйшага разьвіцьця сельскай гаспадаркі БССР».

Для таго, каб замаскаваць сваю адкрыта кулацкую, абшарніцкую, капіталістычную палітыку, гэтыя панскія лёкаі прыкрываліся нацыяналістычнымі лахманамі, прапаведваючы, што «ўсе беларусы гэта родныя браты, адна сям'я, адзін агульны народ».

Даводзячы, што Беларусь «амаль ня ведае тыпу рускага кулака-міраеда», яны ў той-жа час рабілі ўсе намаганьні, каб захаваць кулацкія гаспадаркі і насадзіць побаль новых «культурных» (чытай, кулацкіх) гаспадароў.

У такім напрамку — у напрамку «тэарытычнага ўгрунтаваньня» кулацкай практыкі шла навукова-дасьледчая работа нацыянал-дэмакратычных «вучоных». З-пад іх пяра выйшла змайстраваная «тэорыя» аб адсутнасьці пэрспэктыў разьвіцьця саўгасаў у БССР, аб немагчымасьці разгортваць калектывізацыю, бо селянін-беларус «выхаван на працягу шмат дзесяцігодзьдзяў на прынцыпах індывідуальнага зямлякарыстаньня».

Ідэолёгам капіталістычнага адраджэньня Беларусі, тэарэтыкам і практыкам кулацкага разьвіцьця сельскай гаспадаркі не ўдалося ашукаць пільнасьць працоўных мас, бальшавіцкую пільнасьць камуністычнай партыі Беларусі.

КП(б)Б разграміла нацыянал-дэмакратызм, выкрыла і паказала перад шырокімі масамі яго контр-рэвалюцыйнае інтэрвэнцыяністкае нутро.

КП(б)Б, няўхільна праводзячы ленінскую нацыянальную палітыку, дабілася згуртаваць ня працоўных усіх нацыянальнасьцей, сапраўднага супрацоўніцтва іх разам з народамі СССР на ўсіх франтох сацыялістычнага будаўніцтва.

Падтрыманая найшырэйшымі масамі працоўных, палітыка партыі на сацыялістычную перабудову сельскай гаспадаркі, на разгром кулацтва, увянчалася ва ўмовах БССР **вялізарнымі посьпехамі.**

Перадавыя саўгасы БССР сталі ўзорам сацыялістычнага гаспадараньня. Як у саўгасах, так і ў калгасах няўхільна ўзмацняецца тэхнічная машынная база. У гэтым годзе на калгасных палёх працавала 58 МТС. Жыцьцём дырэктывы ўшчэнт нацыянал-дэмакратычныя цьверджаньні аб немагчымасьці на нашых глебах ужываць складаныя машыны. На кожны га пасеўнай плошчы зараз прыпадае машын на 23 руб. супроць 5,6 руб. у 1928 г.

Настойліва ажыцьцяўляецца спэцыялізацыя сельскай гаспадаркі БССР, што значна павышае яе таварнасьць, узьнімае прадукцыйнасьць працы і з большай эфэктыўнасьцю сказваецца на паляпшэньні матар'яльна-бытавых умоў калгасьніка.

У БССР не бяз посьпеху вырашаецца жывёлагадоўчая праблема хаця ў гэтай галіне прадстаіць зрабіць яшчэ вельмі многа.

Праводзячы жорсткую барацьбу з правым апартунізмам — галоўнай небясьпекай, з «лявацкімі» загібамі КП(б)Б сканцэнтравала сваю **асноўную ўвагу на арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне,** на разьвіцьцё калгасаў у іх цяперашняй арцельнай стадыі.

Партыя ясна сабе ўяўляе, што «...прыдзецца яшчэ шмат папрацаваць над тым, каб перарабіць селяніна-калгасьніка, выправіць яго індывідуалістычную псыхалёгію і зрабіць з яго сапраўднага тружаніка сацыялістычнага грамадзтва» (Сталін).

Арцель зьяўляецца якраз такой формай гаспадаркі, у якой найлепш магчыма вырашыць пастаўленую вышэй задачу.

Выходзячы з таго, што арцель да гэтага часу **«яшчэ не разгорнута выстарчальна і не замацавана»** (пастанова ЦК УсеКП(б) ад 4 лютага 1932 г.). КП(б)Б вядзе жорсткае змаганьне з усякімі «лявацкімі» імкненьнямі пераскочыць праз непройдзены этап, з ігнараваньнем арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў.

Даволі ўспомніць шматлікія пастановы ЦК КП(б)Б па гэтым пытаньні і пастановы па канкрэтных раёнах, каб убачыць, з якой бальшавіцкай настойлівасьцю ажыцьцяўляецца лінія на сацыялістычную перабудову сельскай гаспадаркі, на ўздым гаспадарчай магутнасьці калгасу, на паляпшэньне матар'яльна-бытавых умоў калгасьніка.

У гэтай сувязі трэба разглядаць і апошнія пастановы партыі і ўраду аб збожжа, мясазагатоўках і калгасным гандлі.

Гэтыя гістарычныя пастановы маюць вялізарнае значэньне і для замацаваньня змычкі паміж горадам і вёскай.

У справе далейшага разгортваньня калгаснага будаўніцтва, арганізацыйна - гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў мы дабіемся тым большых посьпехаў, чым больш поўна паўсюдна, з патрэбнай настойлівасьцю будуць ажыцьцяўляцца бальшавіцкія пастановы партыі і ўраду, чым лепш і хутчэй **будуць праведзены ўборка ўраджаю і збожжазагатоўкі.**

У гэтай барацьбе і рабоце трэба кожны дзень, кожную гадзіну выходзіць з наяўнасьці кулацкага супраціўленьня. Нельга ні на мінуту забываць, што кулак не дабіт, што ён разам са спэкулянтам будзе імкнуцца выкарыстаць калгасны гандаль, паспрабуе нажыцца на ім.

Разьбіваючы кулацкае супраціўленьне, перамагаючы апартунізм, пасьлядоўна і выразна праводзячы лінію нашай бальшавіцкай партыі, дабіемся пад кіраўніцтвам КП(б)Б і яго ЦК яшчэ больш шырокіх посьпехаў у вырашэньні задач сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі.

В. С.

ЗА МЯЖОЙ

ФАШЫСЦКІ ТЭРОР УЗМАЦНЯЕЦЦА

БЭРЛІН, 8. **У Лецэнзры** ля Кэнігсбэргу нацыянал-сацыялісты застрэлілі кіраўніка мясцовых атрадаў рэйхсбанэра **Коцана. У Раціборы** адбыўся тэрарыстычны напад на памяшканьне газэты партыі цэнтру «Обэршлезішэ Рундшау». У памяшканьні газэты кінуты ручныя гранаты, выбух якіх прынёс вялікія пашкоджаньні.

Арыштаваныя 6 ліпеня ў Альтоне 7 чалавек па абвінавачаньні ва ўдзеле ў тэрарыстычных актах у Шлезьвіг-Гальштыніі, прызналіся, што яны нацыянал-сацыялісты і прымалі ўдзел у тэрарыстычных актах. У **Бунцлау** перад будынкам нацыянал-сацыялістычных казармаў адбылася сутычка, у выніку якой паранен нацыянал-сацыяліст.

«Вэльт Ам Монтаг» апублікавала рад дакумантаў, якія выкрываюць дзейнасьць нацыянал-сацыялістаў і з якіх відаць, што замахі, зробленыя фашыстамі ў апошнія тыдні ў шмат якіх гарадох Германіі, былі **падрыхтаваны кіраўніцтвам адзінага цэнтру і насілі сыстэматычны плянавы характар.** Паводле паведамленьня газэты, гітлераўцы моркавали арганізаваць ночну па 1 жніўня пасьля выбараў рэйхстагу крывавы путч. У апошнюю мінуту, аднак, з цэнтру была дана дырэктыва прыпыніць путч, а замест гэтага рабіць у рабочых раёнах тэрарыстычныя акты супроць рэспубліканскіх і камуністычных актывістаў, супроць адпаведных арганізацый.

Супроць вайны—супроць фашызму

БЭРЛІН, 8. Нямецкі рэвалюцыйны пралетарскі друк аддае вялікую ўвагу падрыхтоўцы міжнароднага антываеннага кангрэсу, які адкрыецца **27 жніўня ў Амстэрдаме.** Газэты падкрэсьліваюць неабходнасьць арганічнай сувязі паміж антыфашысцкімі выступленьнямі, у прыватнасьці ў Германіі, і антыімпэрыялістычнай барацьбой міжнароднага рэвалюцыйнага пралетарыяту.

Левая **«Бэрлін Ам Морген»** пералічвае ўсе шматлікія рабочыя, сялянскія, прафсаюзныя і іншыя пралетарскія арганізацыі, якія пасылаюць свае дэлегацыі на кангрэс. Сярод іх рабочыя буйнейшых нямецкіх канцэрнаў Сімэнса і АЭГ (усеагульная электрычная кампанія), паштовыя служачыя Парыжу, парыскія чыгуначнікі, прафсаюзныя арганізацыі Германіі, Баўгары